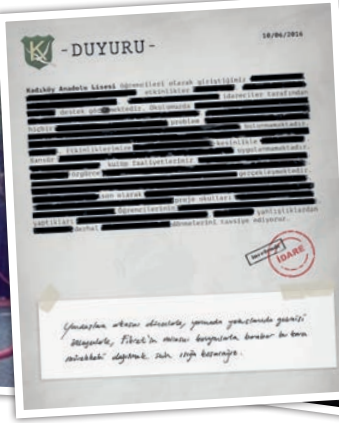

Liselerde protestolar sürüyor: “Hep birlikte sırtımızı dönelim”

Sermaye iktidarının liselerdeki kuşatmasına; eğitim sistemindeki çarpıklığa, okullardaki gericiliğe, taciz, tecavüz ve baskılara karşı liselilerin protestoları sürüyor. İstanbul Erkek Lisesi mezuniyet töreninde müdürün protesto edilmesinin ardından pek çok lisede öğrenciler protestoya destek olurken, öğrenciler desteklerini yayımladıkları bildirilerle duyuruyor.

s.16

Haftalık
Sosyalist
Siyasal Gazete

ISSN 1300-3585

Sayı 2016 / 23
17 Haziran 2016 * 1 TL

Kızıl Bayrak

www.kizilbayrak1.net

Gericiiliğin karanlığı yoğunlaşırken;

Sınıfa karşı sınıf!

Üretim alanlarında ağır sömürüye, katmerli köleliğe, burjuvazinin ırkçı, dinsel, şoven vb. gerici ideolojileri tarafından çürümeye maruz kalan işçi sınıfı ve emekçi kitleler, okullarda beyinleri uyuşturulmaya çalışılan gençlik, “doğurmayan eksiktir” diye aşağıılan, ekranlardan saçılan çirkeflerle zavallılaştırılmaya çalışılan emekçi kadınlar “Sınıf karşı sınıf!” şiarı altında mücadeleye atıldığında, gericiiliğin karanlığı dağılacak, toplumun bünyesini saran zehirden arınma başlayacaktır.

7

“Dayanışmayı büyütmemiz, birlik kurmamız gerekiyor”

Altherm Klima’da işten atılan ve direnişe başlayan işçilerden Nevzat Sökmen’le yaşadıkları ücret sorunu ve direniş süreci üzerine konuştuk.

18

Brexit Referandumunu ve kapitalizmin korkusu

İngiltere 23 Haziran’da yapılacak olan referanduma hazırlanıyor. Uzun süredir yürütülen AB üyeliği tartışması, referandumla sonuca bağlanacak.

20

Rakka operasyonu ve Kürt halkını bekleyen tehlikeler

Suriye ve Rojava, adeta söz konusu Semperyalist devletlerin ve bölgedeki işbirlikçilerinin çıkar çatışmalarının arenasına dönüşmüş bulunuyor.

Kastaş direnişçileri: Mücadelemize devam edeceğiz!

s.12

Venezuela’da Amerikancı sağın referandum hamlesi

s.19

Gericiliğin karanlığı yoğunlaşırken...

Sınıfa karşı sınıf!

Düzen cephesinde sorunlar ağırla-
şarak devam ediyor. Sorunların başında
parlamentar işleyişin çoktandır dumura
uğraması gerçeği geliyor. Oysa 7 Haziran
seçimleri, burjuva parlamentarı yapıda
o güne kadar oluşmuş yıpranmayı bir
anlığına da olsa gidermiş görünüyordu.
Cumhurbaşkanlığı makamında oturan
AKP şefinin gardı düşmüş, terbiye süre-
cine gireceği hesap ediliyordu. Düzen
adına burjuvazinin farklı kesimleri ile
emperyalist merkezler sonuçları mem-
nuniyetle karşılamışlardı. Dinci-gerici
koalisyonun iktidarlaşma sürecinde tüm
kurumsal yapısını, işleyişini, kitlelerin
gözündeki meşruiyetini paçavraya çe-
virdiği düzenin her açıdan restorasyonu
tartışılmaya başlanmıştı. Buna paralel
olarak dış politika cephesindeki iflasın
yaraları da sarılacak, bölge ülkeleriyle
ilişkiler onarılacak, batılı emperyalistler-
de hoşnutsuzluk yaratan fevri hareketler
sona erecekti.

PARLAMENTER HAYALLERİN KISA ÖMRÜ

Bu hesapların boşa çıkması için çok
beklemek gerekmedi. AKP şefi Erdoğan,
seçim sonuçlarının sersemletici etkisini
atlatır atlatmaz 7 Haziran'ı hiçe çeviren
açıklamalar ve manevralar yapmaya
girişti. Bunların dinci-gerici iktidarın iç
yapısına dair olan bölümü, Mayıs'ın ilk
günlerinde yayınlanan "Pelikan Dosyası"
itirafnamesinde yer alıyor, her ne kadar
Erdoğan güzelleme amacıyla yayınlan-
sa da. Toplumsal siyasal düzleme dair
manevralar ise ağır sonuçlarıyla birlikte
tüm kamuoyunun gözleri önünde cere-
yan etti.

AKP şefinin "istikrar", "tekrar seçim"
açıklamalarından sonra zaten sözüm ona
koalisyon oluşturma girişimlerinin bir
inandırıcılığı kalmamıştı. Bu mizansen
sona erip de yeniden seçim yapma ka-
rarının açıklandığı Ağustos sonuna gelin-
meden, Türkiye'de Tayyip Erdoğan tara-
fından belirlenen/yönetilen yeni bir kan-
lı süreç çoktan başlamıştı. 7 Haziran'dan
iki ay önce "çözüm süreci"ni noktalama
ya da buzdolabına kapatma açıklamala-
rı, HDP'ye yönelik bombalamalar, şoven
saldırganlık vs. seçim sonuçlarını pek et-
kilemediğindendir ki Temmuz sonunda
kirli savaş yeniden tırmandırıldı. Açılışı
da Suruç katliamıyla yapıldı.

Tayyip Erdoğan'ın seçim hesapları
uğruna Kürt halkına karşı başlatılan kirli
savaşta her türlü sınır bir yana bırakıldı.
Hazırlığı "çözüm süreci"nin yeniden can-
landırıldığı 2014 sonbaharına ait olan
"çöktürme planı" hızla uygulanmaya
başlandı. Kürt kentleri katliamın, yakıp
yıkmanın kol gezdiği açık cezaevlerine
dönüştürüldü. Türkiye'nin metropolle-
rinde ise dinci-faşist zorbalık ve polis
terörü eşliğinde şoven histeri kışkırtıldı.
Yetmediği yerde Ortadoğu'daki savaş
bataklığında kol kanat gerilen dinci-gerici
çeteler devreye girdi. 10 Ekim Ankara
katliamıyla birlikte salt ilerici, devrimci
mücadele dinamiklerine acımasızca bas-
tırılacakları mesajı verildiği gibi, düzen
muhafeleti bile miting yapamaz hale
geldi.

Bütün her şey; burjuva düzenin tüm
normlarının her bakımdan paçavraya
çevrilmesi, darbe dönemlerine rahmet
okutan faşist zorbalık, acımasızca yürü-
tülen kirli savaş, yakın tarihte benzeri
yaşanmamış kitle katliamları vb. hepsi,
AKP'nin seçim zaferi uğrunaydı ve bi-
lindiği gibi beklentilerin ötesinde bir oy
desteği olarak saray despotuna geri dön-
dü.

"KARANLIK AMAÇLARA DOĞRU HER YOL MÜBAH"

Fakat görüldüğü üzere, AKP'nin kan
üzerine yükselen "tarihi seçim zaferi"
sermaye düzeninin yaşadığı rejim krizini
hafifletmiş değil, daha da ağırlaştırmış
bulunuyor. Bizzat AKP'nin kendisi de ol-
mak üzere tüm düzen partileri iç dalaş-
malarla çalkalanıyor. Zira 7 Haziran'dan
bu yana burjuva düzen zemininde par-
lamentar demokrasilik gösterilerinin
bir hükmü kalmadı. Özellikle 1 Kasım
seçimlerinin ardından saray despotu ile
avanesi tümünden zıvanadan çıkmış du-
rumdalar. Fiili diktatörlüğü ve dinci-gerici
karanlığı bir anayasa ile taçlandırmak
için Kürt kentleri yakılıp yıkılmaya, Kürt
hareketine yönelik siyasi tutuklamalar,
dokunulmazlıkların kaldırılmasının ar-
dından HDP milletvekillerine uzanan
somut bir tehdide dönüşmüş durumda.
İlerici, devrimci güçlerin neredeyse en
sıradan basın açıklamaları bile polis sal-
dırılarıyla terörize ediliyor. İşçiler, emek-
çiler, kadınlar, gençlik tüm mücadele

dinamikleri AKP şefi ve yakalaları tara-
fından ideolojik, siyasal, sosyal, kültürel
bombardmana tutuluyor. Dinsel-gerici
bir toplum amacı çerçevesinde burjuva
düzenin tüm ayarları ile keyfince oynanıyor.
AKP gericiliğinin en ağır faturasını ise en başta kadınlar ve çocuklar ödüyor.

AKP (aynı anlama gelmek üzere dinci-gerici
zorbalığın tecessüm etmiş ha-
liyle AKP şefi) düzen cephesinde en net
hedefe sahip güçtür. Onun etrafında ke-
netlenmiş olanlar amaca varmak için her
yolu denemekte, "Alçaklığın Evrensel
Tarihi"ne dimağları zorlayacak kirli say-
falar eklemeye devam etmektedirler.
İktidarlaşma sürecinin Haziran Direnişi
tarafından dumura uğratılması aşama-
sına kadar en mahir oldukları alanın
"aldatma sanatı" olduğunu sergilediler.
Sayısız burjuva liberalini ve solcu geçi-
nen "aydın"ı ve sanatçı bozuntularını,
hatta kimi reformist sol akımları, "AB
demokratikleşmesi"nden "Ergenekon
operasyonları"na, "12 Eylül"le hesaplaş-
mak"tan "yargının demokratikleştirilme-
si"ne uzanan sayısız aldatmaca ile par-
maklarında oynattılar. Maskeleri direni-
şin sarsıntısıyla döküldüğü bir aşamada
bile "çözüm süreci" aldatmacasıyla Kürt
hareketini oyalamayı, bu sayede de Kürt
halkını pasifize etmeyi başardılar. AKP ik-
tidarı (dolayısıyla despot şefi ve adamları),
kirli ortağı cemaatle iç iktidar kavgası-
nın kızılsız da tüm çirkefliklerin ortalığa
saçıldığı 17-25 Aralık sürecini, ardından
Kobanê vesilesiyle patlak veren 6-8 Ekim
serhildanını yine "çözüm süreci" aldat-
macası sayesinde kolayca atlatabildi.

"Aldatma sanatı"nın hükmünün
kalmadığı günlerden bu yana Tayyip
Erdoğan ve avanesinin elinde açık zorba-
lıktan başka bir şey kalmamış bulunuyor.
14 yıllık süreçte gerici, ırkçı, faşist ideo-
loji ve kültürle yoğurup alıklaştıran oy
deposu haline getirdiği yığınlar bir yana
bırakılırsa, kimse nezdinde inandırıcı tek
bir sözü yoktur. Bir zamanlar emperyalist
efendileri nezdinde bile zirve yapan
kof prestiji dünya çapında yerlerde sür-
rünmektedir. İşte müritleri tarafından
tanrı katında sayılan AKP şefinin, eski
yol arkadaşları ve teşkilatı da dahil tüm
muhaliflerine pervasızca saldırması, dü-
zenin burjuva kurumsallığını tümüyle bir
yana itmesi, içerde ve dışarda takındığı
şuursuz saldırganlık hem "değerli yalnız-

laşma"dan, hem de tüm yönetsel-moral
olanaklarını yitirmesinden kaynaklan-
maktadır. Bir başka deyişle bugüne ka-
dar çalıp çırpıtığı zenginliği veya ekono-
mik çıkarları, ancak denetimine aldığı
zor aygıtlarına sıkı sıkıya yapışarak ve
son sınırına kadar pervasızca kullanarak
elinde tutabilmektedir. Zira bir adım çe-
kilmesi gerçek bir yok oluşun başlangıcı
olacaktır.

GERİCİLİĞİN VE DÜZENİN KARŞISINDAKİ TEK SEÇENEK

Bu tabloda burjuva parlamentarı dü-
zendeki herhangi bir alternatif arayışı,
yalnızca düzenin geleneksel sahipleri ve
emperyalist efendilerinin o çok arzula-
dıkları restorasyonu gerçekleştirecek bir
işlev taşımaktadır. Dolayısıyla işçi sınıfı
ve emekçiler açısından bir seçenek de-
ğildir. Bu bir yana güncel planda öteki
düzen partileri zaten AKP'nin değirme-
nine su taşımak dışında bir işleve sa-
hip olmadıklarını defalarca teyit ettiler,
etmeye de devam ediyorlar. Reformist
sol ise 7 Haziran sevincini doyasıya ya-
şayamadan, daha ilk günlerde elleri
böğründe etkisiz bir figüran, kirli savaş
atmosferinde ise bir kurban durumuna
dönüştürüldü.

Kaldı ki sorun burjuvazinin şu ya da
bu kesimi değil, bir bütün olarak burju-
vazinin sınıf egemenliğidir. Günümüzde
toplumu içten içe çürüten dinci-gerici
karanlığı toplumun başına musallat
eden, işçi sınıfı ve emekçilerin sömü-
rüsü ve köleliği üzerinden yükselen bu
egemenliktir veya AKP iktidarı burjuva
düzenin geçirdiği evrimin son halkısıdır.
Dikkat edilirse düzen siyasetinde her şey
allak bullak olurken, işçi sınıfı ve emek-
çilere yönelik saldırılar (örneğin son ola-
rak kiralık işçi büroları, bireysel emeklilik
sistemi, kıdem tazminatının gaspı hazır-
lıkları vb.) ile Kürt halkına yönelik kirli
savaşta tam bir mutabakat vardır.

Bu kadarı bile günümüzdeki karanlık
tabloya son verecek seçeneğe ve bunun
muhataplarına yeterince ışık tutmakta-
dır. Güncel görünümü olan AKP karanlı-
ğı ile birlikte burjuva sınıf egemenliğine
son verecek olan, işçi sınıfının devrimci
mücadeleye kanallıze edilmesidir. Üretim
alanlarında ağır sömürüye, katmerli kö-
leliğe, burjuvazinin ırkçı, dinsel, şoven
gerici ideolojileri tarafından çürümeye
maruz kalan işçi sınıfı ve emekçi kitleler;
okullarda beyinleri uyuşturulmaya çalışı-
lan gençlik; "doğurmayan eksiktir" diye
aşağılanan, zavallılaştırılmaya çalışılan
emekçi kadınlar "Sınıf karşı sınıf!" şiarı
altında mücadeleye atıldığında, gericili-
ğin karanlığı dağılacak, toplumun bünye-
sini saran zehirden arınma başlayacaktır.

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2016/23 * 17 Haziran 2016 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü:

Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mah. Kodaman Sk. No: 111/15
Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
twitter: @kizilbayraknet
www.kizilbayrak1.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

İletişim alanına kirli savaş ayarı!

Sermaye devleti baskıcı politikalarına her gün bir yenisini ekliyor. Son olarak Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu eliyle iletişime “savaş ve ulusal güvenlik” ayarı yapıldı. Eski elektronik haberleşme sektörüne yönelik yetkilendirme yönetmeliğinde yer alan hizmet sunumunun engellenmesine ilişkin madde, “Hizmet sunumunun engellenmesi ve işletmenin askıya alınması” olarak değiştirildi. Böylelikle devlet, “savaş, genel seferberlik ve benzeri durumlarda, kamu güvenliği ve ulusal savunma” için gerekli görüldüğü takdirde, sınırlı veya sınırsız bir süreyle işletmecinin işletme faaliyetlerinin tamamını veya bir kısmını askıya alabilecektir.

Kürt illerinde süren kirli savaş bahane gösterilerek yapılan bu değişiklikte, “ulusal güvenlik” gerekçesiyle internet ve telefon trafiği durdurulabilecek. Daha önce bu türden müdahaleler Bakanlık onayını gerektiriyordu. Şimdi buna gerek de kalmadı. Öte yandan izleme- dinleme-denetleme konusunda da var olan “yetkiler” genişletildi. Yönetmelikle, telefon trafik bilgilerinin muhafaza edilme süresi ve kapsamına ilişkin de değişiklik yapıldı. Söz konusu süre 1 yıldan 2 yıla çıkarıldı. BTK yetkilileri ise söz konusu düzenleme hakkında, “Yönetmelikte eksiklik vardı. Uyumlu hale getirdik” diyor.

Bilgi ve iletişim araçlarının kullanımına getirilen bu sınırlandırmalar, kirli savaş politikalarının bir devamı olarak devreye sokulmaktadır. Hatırlanırsa Cizre’de, Silopi’de, Silvan’da bodrum katlarında katledilen, yakılan, susuz bırakılan

insanlar seslerini telefon ve internet aracılığıyla duyurmaya çalışmıştı. Sermaye medyasının tüm sansürüne ve çarpıtmalarına rağmen gerçeğin sesi bodrum katlarından ulaşmayı bir şekilde başarmıştı. Benzer şekilde Haziran Direnişi ve sonrasında internet ve telefon kullanımının etkisi hissedilmiş, devlet twitter ve facebooka çeşitli engellemeler getirmişti.

Devletin başvurduğu bu faşist uygulamanın, öncelikli hedefi Kürt halkı, ilerici ve sol güçler olsa da bu tüm topluma

yönelik bir saldırıdır. Baskı ve saldırı politikalarını tırmandıran sermaye devletinin gelecekte kendisini bekleyen sınıf ve kitle hareketlerine karşı hazırlık çerçevesinde aldığı bir önlemdir. “Terör” demagojisi ile kamuoyunu aldatan, keyfi hak ihlallerini genişleten devlet, tüm toplumsal yaşamı cendereye almaktadır.

İletişim ve basın özgürlüğünün keyfi ihlali anlamına gelen böylesi düzenlemelerle, emekçilerin haber alma ve verme hakkı tamamen ortadan kaldırılıyor.

Mevcut durumda zaten bunu yapmak isteyenlerin önü tutuklamalarla, sansürle, yasaklamalarla kesilmekteydi. Ancak tüm bunlar yetmemiş olacak ki devlet, telefon operatörlerini komple kapatmaya dönük düzenlemelere gidiyor.

Tüm bu baskı politikalarına, yasaklamalara, sansüre ve diğer faşist uygulamalara karşı yapılması gereken şey ise mücadeleyi büyütmek, hak ve özgürlüklerimizi sonuna kadar savunmaktır.

Özel güvenliklerin yetkileri arttırılıyor

Türk sermaye devletinin polis rejimi uygulamalarının ve baskılarının ardı arkası kesilmiyor. Sermaye iktidarını koruma derdine düşen hükümet “güvenlik” adı altında baskıları ve devlet terörünü hayata geçiriyor. Bu çerçevede hükümet şimdi de özel güvenliklerin yetkilerini genişletmeye ve bu yetkileri valiliğin kontrolünde hayata geçirmeye yönelik düzenleme peşinde.

İçişleri Bakanlığı “Özel Güvenlik Hizmetlerine Dair Kanunda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarı Taslağı” hazırladı. Taslakta, özel güvenliklerin yaygınlaştırılması, bu yönde valilerin ve kaymakamların yetkilerinin artırılması, özel güvenliklerin keyfi baskıları hayata

geçirmesinin önünün açılması gibi düzenlemeler yer alıyor.

Düzenlemede öne çıkan bazı başlıklar şu şekilde:

- Stratejik yer ve tesisler: Mevcut kanuna “stratejik yer ve tesis” tanımı eklenmesi planlanıyor. İçişleri Bakanlığının bu kapsamda belirleyeceği yerlerde özel güvenlikler konuşlandırılacak ve yetkileri arttırılabilecek.

- Mülki idare amirlerine yetkiler: Başta vali ve kaymakam olmak üzere mülki idare amirlerinin “gerekli gördüğü” durumda, mevcut izinlerin ya da engellerin dışında da özel güvenlikler yetkilendirilebilecek. İl ve ilçe özel güvenlik komisyonları oluşturularak kaymakam

ve vali iznine bağlı olarak özel güvenlikler görevlendirilebilecek. Komisyon kararları valinin onayıyla uygulamaya konacak. Koruma, kontrol ve benzeri adlar altında “güvenlik” faaliyeti yürütülen yerler de “özel güvenlik” kapsamına dahil edilerek valinin denetimine tabi olacak.

- “Acil durum”da valilik kararı: “Acil durum” olarak görüldüğü takdirde komisyon kararı olmadan valilik özel güvenlik görevlendirmesi yapabilecek.

- Özel güvenlik şirketlerine “suç” işleme izni: Herhangi bir özel güvenlik şirketinin görev izninin iptaline ilişkin, mevcut kanunda yer alan “Amacı dışında faaliyet gösterdiği veya suç kaynağı-

na dönüştüğü tespit edilen” cümlesinde “suç kaynağına dönüştüğü” ibaresi çıkarılıyor. Böylece göstermelik de olsa özel güvenlik şirketlerinin “güvenlik” adı altında “amacına uygun” suç işlemesinin önü açılmış oluyor.

- Özel güvenliklere yetkiler: Özel güvenlik görevlilerinin yetkilerini düzenleyen maddedeki değişiklikte, elektronik cihazla kontrol etme yetkisinin kapsamına araçlar da alınacak. Kimlik ve trafik belgeleri kontrolü yapma, trafiği düzenleme de güvenlik görevlisinin görev ve yetkileri arasında bulunacak. “Canlı güvenlik tedbirleri” ibaresi eklenerek köpeklerin “güvenlik” adı altında kullanımı yasal dayanağa kavuşacak. Elektronik cihaz dışında elle arama yetkisi de verilebilecek.

Katiller, tetikçiler devlet güvencesinde

“Terörle Mücadele Kanun Tasarısı” adı altında meclise sunulan tasarıyla askerlere ‘yargı zırhı’ geliyor. Sermaye devleti daha önce kirli savaşlarda, katliamlarda tetikçilik yaptıklarını ve devlet adına kurşun sıkanları nasıl koruyup kolladıysa, şimdi de olacak olan aynıdır.

Akreplerin arkasında sürüklenen Kürt gençlerinden bodrumlarda katledilenlere, sokak ortasında infaz edilenlerden çıplak vücutları teşhir edilen gerillalara kadar sermaye devleti her türlü kirli yöntemi uygularken, askerlere yargılanma garantisi vermekte, “katliama devam edin, biz sizi koruruz” demektir.

“YARGI ZIRHI” İLK DEĞİL, BU DÜZENDE SON DA OLMAYACAKTIR!

Daha önce devletin kirli işlerini planlayan ve uygulayan MİT elemanları için devreye sokulan koruma, şimdi genişletiliyor. Dönüp geçmişe bakıldığında sermaye devletinin kendi devamlılığı için kendi yasalarını dahi tanımadığını, fiilen kendi kurallarını değiştirdiğini biliyoruz. Haziran Direnişi’nde katledilenler için yargı işletildi mi? Erdoğan “emri ben verdim” dedi. Yargı bir şey yaptı mı? Roboski Katliamı’na dair belgeler, kayıtlar ortaya çıktı ve bunlar üzerinden yargı adım mı attı? Hayır!

Sermaye devleti “kuvvetler ayrılığı” ilkesi var diyerek, yasama-yürütme-yargı bağlamında “demokratik” bir işleyişe sahip olduğu safsatasına bizleri inandırmaya çalışıyor. Ancak bizler biliyoruz ki, böyle bir kuvvetler ayrılığı yoktur. Sermaye devleti bir bütündür ve burjuvazinin hizmetindedir. Devletin bütün mekanizmaları patronların işlerini yapmak, kârlarını arttırmak, bu düzene karşı çıkanlar ve hakkını arayanlar üzerinde baskı kurmak için çalışmaktadır. Birileri sorunları kişile-

re bağlayarak; “askere, yargıya güveniyoruz” söylemleriyle bizleri kandırmaya çalışadursun, dünden bugüne yaşananlar düzen kurumlarının bütünlüklü olarak bizim karşımızda örgütlü bir şekilde işlediğini göstermektedir.

TASARI NE GETİRİYOR?

Meclis Milli Savunma Komisyonu’nda kabul edilerek Bakanlar Kurulu tarafından ‘terörle mücadele’ demagojisi eşliğinde TBMM Başkanlığı’na sunulan tasarı ile, operasyonlara katılan askerlerin yargılanması ve haklarında soruşturma açılması izne tabi hale getiriliyor. Genelkurmay Başkanı ve kuvvet komutanlarının yargılanması Başbakan’ın, Jandarma ve Sahil Güvenlik komutanları için içişleri

Bakanı’nın, diğer personel için Milli Savunma Bakanı’nın, herhangi bir ilçede operasyonda yer alan asker ve kamu görevlilerinin soruşturulması ise kaymakamın iznine tabi hale getiriliyor.

Açılan herhangi bir soruşturmada izin verilene kadar yakalama, gözaltı veya tutuklama kararı alınamayacak. Askerler bu operasyonlardan dolayı sadece askeri mahkemede yargılanabilecek. Yani kendi kendini yargılayacak. Özetle, bu konuda en ufak bir çatlağa dahi izin verilmeyecek.

Tasarı ile TSK bütün il merkezlerinde bütün birimleriyle operasyonlara katılabilecek. Valinin gözetimi yeterli olacak. Bütün komuta ve yetki askeri birlikte olacak.

Komutanın yazılı emri ile evlere girilebilecek. Bu emir 24 saat içinde hakim onayına sunulacak, ancak zaten karar alınmış olacak.

ESAS OLAN BURJUVAZİNİN ÇIKARLARIDIR!

Bu haliyle baskı ve devlet terörü daha da tırmandırılacaktır. Sermaye devleti kitlelerin gün be gün artan öfkesinden korunmak için çözümü her dönem olduğu gibi yine baskıyı arttırmakta bulunmaktadır.

Tüm yetkileri kendi elinde toplamaya çalışan AKP ve Erdoğan, devletin bütün mekanizmalarında bunu hayata geçirme derindedir. İlk hükümet olduğu dönemlerde ‘askeri vesayeti bitirme’, ‘12 Eylül’le hesaplaşma’, Kürt sorununu çözme, ülkeye ‘demokrasi’ getirme söylemlerine başvuran, Balyoz ve Ergenekon davalarıyla “askeri darbe” tehditlerine karşı yargı yoluna başvurduğu ve demokrasiyi inşa ettiği yanılsaması yaratan AKP için bütün bunlar, düzen içi hesaplaşmalarda kendi lehine hayata geçirdiği politikalarıdır.

Bugün gerçekleşenler bunların tersiymiş gibi gösterilmeye çalışılsa da, esasında aynı politik bakışın farklı koşullardaki yansımasıdır. Burada değişmeyen ve esas olan burjuvazinin çıkarları ve devletin bütün kurumlarının onun hizmetinde olduğu gerçeğidir.

Polis tarafından beli kırılan avukata soruşturma

Çağlayan’daki İstanbul Adliyesi’nde polisin tekmeleyerek belini kırdığı Avukat Zeycan Balcı Şimşek’e, şiddet görüldüğü olay nedeniyle soruşturma açıldı. Şimşek, “izinsiz gösteriye katıldığı” iddiasıyla ifade vermek üzere savcılığa çağırıldı. Savcılığın davet yazısında, şu ifadeler yer aldı: “... müdahale sonrasında, bir bayan avukatın rahatsızlandığının belirtilmesi üzerine müdahaleye son verildiği, bir kısım çevik kuvvet görevlilerinin yaralanarak hastaneye sevk edildiği anlaşılmıştır.”

Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) üyesi avukatların yargılandığı dava 30 Mart’ta görülmüştü. Avukatlar, duruşma ertelendikten sonra, adliye önünde gazetecilere bilgi verecekti. Polisler açıklamaya izin vermeyince, cüppeleriyle C kapısı önündeki merdivenlere oturdular. Çevik kuvvet tarafından etrafları sarıldı. Kalkanlarla merdivenden aşağı itilen avukatlar, tartaklandı. Bazıları gözaltına alındı. Grubun en arkasında oturan avukat Balcı ise feci şekilde tekmelendi. Olduğu yere yığıldı. Ambulansla

hastaneye kaldırılınca, omurgasına giden iki kemiğin kırık olduğu tespit edildi. Balcı’yı hastanelik eden polisler henüz yargı önüne çıkarılmış değil. Ancak savcılık, polislerin suç duyurusu üzerine, Balcı ve tartaklanan diğer avukatlar hakkında soruşturma başlattı.

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı Özel Soruşturma Bürosu’ndan, Balcı’ya gönderilen çağrı yazısında, polis şiddeti görmezden gelindi, polisin dayak yediği ‘savunuldu.’

Yaşam alanlarımız ranta kurban!

Sermaye ve onun temsilciliğini yapanların en büyük rant kaynaklarından birisini yaşam alanlarımız oluşturuyor. Ormanlarımız, su kaynaklarımız ekolojik dengenin bozulması ve insanlarla birlikte tüm canlı hayatının tehlikeye atılması pahasına sistematik olarak ranta kurban ediliyor. 3. havalimanı, 3. köprü, Kanal İstanbul vb. isimlerle gündeme gelen "mega proje"lerin, HES'lerin, termik santrallerin hepsi önden belirlenmiş isimlere peşkeş çekilecek rant alanları olarak görülüyor. Kuşkusuz doğal çevre ile birlikte mahallelerimiz ve kamusal alanlar da bu açgözlülüğün payına düşeni alıyor.

Sermaye iktidarı için "kıymetli" olarak görülen her toprak parçası hiçbir koruma-imar kanunu, çevre düzeni-imar planı tanınmaksızın ranta açılıyor. Rantsal dönüşüme sokulacak alanı "riskli alan" ilan etmek en çok başvurulan ve en kolay yöntemlerden birisi. Böylece meslek odalarının, sivil toplum örgütlerinin haklı itirazlarına ve açtıkları davalara rağmen bir gecede yapılan plan değişiklikleri, yasalarda yapılan "gerekli" düzenlemelerle işin yasal boyutuna genellikle kılıf bulunurken, kılıf bulunmadığında da bu durum çok belirleyici olmuyor. Yapılaşmanın yasak olduğu "Doğal ve Tarihi

Sit Alanı"na yapılan "Kaçak Saray" örneğinde olduğu gibi, rant projeleri "kaçak" olarak hayata geçiriliyor.

PAZARLIKLAR TAPELERDE

AKP şefi Erdoğan'ın rant projeleri üzerine yaptığı pazarlıklar tapelere dahi yansımıştı. 17-25 Aralık yolsuzluk operasyonları sürecinde internete sızan tapelerde, Etiler'deki polis okulu arazisi üzerine yapılmak istenen AVM, rezidans, restoran, mağaza, otel projesinin Erdoğan'ın yaptığı görüşmelerde nasıl pazarlıklara konu olduğu ortaya çıkmıştı. Bu görüşmelerde Erdoğan'ın verdiği talimatlarla polis okulu arazisini oğlu Bilal Erdoğan'ın Suudi bir işadamı ile kurduğu şirkete nasıl peşkeş çektiği yansımıştı. Görüşmelerde polis okulu arazisinin önce Hazine'ye, sonra Kiptaş'a, ardından

da "yandaş" şirkete verilmesi planlanırken, basında Erdoğan'ın Suudi işadamına dediği "Ben sizin orayla ilgili Kadir Bey'le görüştüm. Bizzat ben takip edeceğim" ifadeleri yer almıştı.

Polis okulu arazisine yapılmak istenen rant projesi için 2012'de yapılan imar planı değişikliğine Şehir Plancıları Odası İstanbul Şubesi'nin açtığı davada geçtiğimiz günlerde bilirkişi "kamu yararı yok" kararlı rapor hazırladı. Projeyle kanuna aykırı yapılaşma yoğunluğu ve rildiğinin belirtildiği bilirkişi raporunun ne kadar bağlayıcı olacağını anlamak için benzer projelerin akıbetine bakmak yeterli olacaktır.

AKP RANTÇI, PEKİ CHP?

Yaşam alanlarımızın ranta kurban edilmesinin son örneklerinden birisi de

Bakırköy'de bulunan Atatürk Spor ve Yaşam Köyü'nün Beşiktaş Jimnastik Kulübü'ne devri ile gündeme geldi. Özellikle Diren Bakırköy Çamlık Forumu ve Yaşam Köyü çalışanlarının itirazlarına rağmen Yaşam Köyü BJK'ye peşkeş çekildi. CHP'li Bakırköy Belediyesi'nin belediye meclisinde yapılan oylama ile devir gerçekleşti. Böylece Bakırköylülerin yararlandığı rehabilitasyon merkezi, spor sahaları, havuzlar ve kreş gibi sosyal hizmetlerin özelleştirilmesinin önü açılırken, Yaşam Köyü çalışanları da işten atılma tehlikesi ile karşı karşıya kaldı. Yaşam Köyü örneği kamusal alanların ranta açılmasının çarpıcı örneklerinden birisini oluştururken bir yandan da rant projelerinin AKP iktidarına has olmadığını da gözler önüne sermekte.

Rant projelerine "dur" demek, doğaya ve yaşam alanlarımıza sahip çıkmak tüm işçi ve emekçilerin hem kendi gelecekleri hem de çocuklarının geleceği için bir sorumluluktur. Ancak insan ve doğa yaşamı değil sermayenin daha çok kazanç elde etme hırsına odaklı bir sistem olan kapitalizm içerisinde yaşadığımız müddetçe doğa ve yaşam alanlarımızın hep tehdit altında olacağı gerçeği de unutulmamalıdır.

"Hapishane idaresi değerlerimize saldırıyor"

Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde tutuklu bulunan TKİP dava tutsağı Onur Kara, hapishane yönetiminin devrimci tutsakların siyasal kimliklerine ve değerlerine saldırdığını belirtti.

Kara, hapishanede yaşanan saldırıları mektubunda şöyle anlattı:

"Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde devrimci tutsaklara yönelik baskılar artarak devam ediyor. Adalet Bakanlığı'nın genelgesine dayanarak birçok hak gaspı yaşanıyor. Tutsakların yaşamsal ihtiyaçlarının kısıtlanmasından sonra, hapishane idaresi şimdi de kitap ve yayınların sınırlandırılmasına yönelik dayatmaları hayata geçirmeye başladı.

Daha önceden kitap sınırlamasına gidileceğinin duyurulması üzerine devrimci tutsaklar, bu tutumun siyasal kimliklerine yönelik bir saldırı girişimi anlamına geleceği ve bunu asla kabul etmeyecekleri doğrultusunda ortak bir görüş birliğine varmışlardı.

Bununla birlikte bir süre önce farklı hapishanelerden gelen ve B Blok'a

yerleştirilen MKP davasından tutuklu arkadaşlarımızın bazılarının kitapları verilmeyerek bu saldırı fiilen başlatılmış oldu. (Keza '20 kitap 5 dergi' sınırlandırmasıyla ilgili kararın bu arkadaşlarımıza tebliğ edilmesi üzerine gerçekleştirmiş oldukları sloganlı protesto eylemine de hapishane idaresi coplu saldırılara [okunamayan bölüm] ve süngerli hücre işkencesine maruz kalan arkadaşlarımızın ve onlara destek veren civar hücredeki tutsakların havalandırma kapıları da kapatılmıştır.)

Sadece bununla da yetinmeyen hapishane idaresi Cuma günü C Blok'ta arama adı altında gerçekleştirdiği talanda, panolardaki resimlerin sökülmesinden, gıda ve ilaçların yerlere atılıp, dökülmesine kadar bir dizi insanlık dışı uygulamalara gitmiş ve saldırıda bulunmuştur.

Bu saldırılar içerisinde devrimci tutsaklar açısından en kabul edilemez olanı ise doğrudan siyasal kimliğimize yönelik açık ve pervasız bir saldırı olan

devrimci ve sosyalist yayınların hücrelerimizden zorla alınarak 'çöpe'(!) atılması olmuştur. Bugüne kadar adımıza yatırılmış olan ve arşiv olarak koruduğumuz, sakladığımız Alınları, Atılım, Halkın Günlüğü, İşçi Meclisi, Kızıl Bayrak ve Özgür Gelecek'ten oluşan devrimci ve sosyalist yayınların çöpe atılması pervasızlığı açıktır ki idarenin, kitap ve yayın yasaklarını başlatmanın ötesinde değerlerimize yönelik meydan okuyan açık bir saldırı girişimidir.

Devrimci ve sosyalist yayınların bizler açısından ne anlama geldiği ve hangi değerleri temsil ettiğini izah etmeyi kendimiz açısından bir zül sayarız. Geçmişten bugüne nice bedeller ödenerek ve halihazırda hala nice bedellerin ödendiği ve bunun sonucunda yaratılmış olan değerlerimizin böyle hoyratça çiğnenmesine de sessiz kalmamız, tepkisiz kalmamız beklenemez.

Açıktır ki hapishane idaresinin de bunu çok iyi bilmesine rağmen şimdi saldırısını bu boyuta varmış olması,

hapishanede yaşanabilecek durumları göz önüne aldığının ve saldırılarını kararlılıkla sürdüreceğinin somut bir göstergesidir.

Bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da siyasal kimliğimiz ve değerlerimizden asla ödün vermeyecek olan bizlerin gerek kitap sınırlandırması şahsında gerekse de değerlerimizi temsil eden devrimci-sosyalist yayınların çöpe atılması şahsında siyasal kimliğimize yönelen bu açık saldırı karşısında artık daha fazla tepkisiz kalamayacağı düşüncesinde ortaklaşan MKP(DHG) dava tutsakları ve TKİP dava tutsağı olarak, 29 Mayıs'tan itibaren 'Kitap yayın hakkımız engellenemez!', 'Direne direne kazana-çağız!' sloganlarını atıp iki dakikalık kapı dövme eylemine başlamış bulunuyoruz. Bundan sonra hapishanede yaşanabilecek gelişmelerden hapishane idaresinin sorumlu olacağını ilan eder ve kamuoyunun yaşanabilecek gelişmelere karşı ilgisini ve duyarlılığını talep ederiz.

Devrimci irade teslim alınamaz!"

Açlık sınırındaki ücretle gelir vergisinde basamak atlamak!

2015 yılı sonuna doğru yoğunlaşan asgari ücret görüşmeleri, “vergiden muaf asgari ücret” tartışmalarını da beraberinde getirmişti. Asgari ücret, artan haliyle bile açlık sınırını geçemedi. Ocak ayında zamlı asgari ücret henüz işçilerin cebine girmeden, patronlara verilen teşvik indirimlerinin oranı arttı ve yeni teşvikler verildi. İşçinin ödeyeceği vergide muafiyet veya vergi oranlarında herhangi bir indirim yapılmadı.

REKOR: DÜŞÜK ÜCRETLER VE YÜKSEK VERGİLER

OECD ülkeleri arasında en düşük ücretler sıralamasında Türkiye ön sıralarda. Aynı zamanda vergi oranlarının yüksekliği açısından da Avrupa ülkeleri arasında ilk sıralarda. İşçi ve emekçilerin artan oranlı vergi ödeme zorunluluklarına karşın şirketlerin ödeyecekleri gelir vergisi % 20'ye sabitlenmiş durumda.

Elde ettiğimiz her tür gelir için devlete gelir vergisi ödüyoruz. Tabii elde edilen gelire göre vergi oranı da değişiyor.

Gelir vergisi matrahı brüt ücretler üzerinden hesaplanıyor. Aslında asgari ücret brüt olarak belirleniyor, gelir vergisi ve sigorta primleri bu tutar üzerinden hesaplanıyor. 2016 yılı için belirlenen asgari ücret 1647 TL'dir. Asgari ücret kesilen vergiler ve diğer kesintilerden sonra işçinin eline geçen miktarı 1.177,46 TL'dir.

Asgari geçim indirimi denilen rakam ise ödeyeceğimiz vergi matrahından yapılan indirimdir. Yani aslında gelir vergisi tam olarak maaşımızdan kesiliyor, fakat devlet indirim rakamını nakit olarak patron üzerinden bize geri ödüyor. Yani as-

gari geçim indiriminin iadesi konusunda patron sadece aracı.

SADECE 9 AY 1300 TL

Brüt ücret üzerinden sigorta ve işsizlik priminin düşmesi ile gelir vergisi matrahı oluşuyor. Bir asgari ücretlinin aylık gelir vergisi matrahı (mesai, prim, ikramiye hariç) 1399,95 TL'dir. 2016 Eylül ayı sonunda asgari ücretlinin geliri $1399,95 \times 9 = 12.599,55$ TL olacak. Yani bir sonraki ay gelirin 12.600 TL den fazla kısmı için gelir vergisi oranı % 20 olacak. Böylece Ekim ayında asgari ücretlinin ödeyeceği vergi 70 TL daha artacak.

Mesai, prim ya da ikramiye alanlar daha erken ve daha fazla vergi ödeyecek

Alacağımız ek kazançlar da gelir vergisi dilimi hesabına dâhil ediliyor. Böylece fazla mesai veya diğer biçimlerde ek ücret alanlar, 12.600 TL sınırını daha erken aşarak 2. vergi dilimine göre vergi ödeyecek. Ortalama haftada 10 saat mesai yapan asgari ücretli % 20'lik vergi dilimine Ekim ayı yerine Temmuz ayında girebilecek.

İNSANCA YAŞAMAYA YETECEK, VERGİDEN MUAF ÜCRET TALEBİNİ YÜKSELTELİM!

Elektrik, su ve temel gıda maddelerine yapılan zamlarla daha ilk aydan buhar olan asgari ücret, artan oranlı vergilerle daha da düşecek. Buna karşılık maliyetin patronlar tarafından karşılanması istenebilir veya bu konuda yasal bir düzenleme yapılabilir. Asgari ücret yoksulluk

sınırının üzerinde ve tüm vergilerden muaf olmalıdır. Hükümet sözcüleri zaman zaman gazetecilerin sorularına karşılık bu konuda çalışma yapılacağına dair üstü kapalı söylemlerde bulunuyor ve konu belirsizliğini korumaya devam ediyor. İşçiler adına hiçbir düzenleme yapılmazken işçilerden kesilen haraclarla oluşturulan bütün fonlar da patronlara peşkeş çekiliyor.

İşçi ve emekçiler haklarını ancak mücadele ederek alabilirler. İnsanca yaşamaya yeten ücret de ancak mücadeleyle kazanılır. Yapmamız gereken vergiden muaf insanca yaşamaya yeten ücret için fabrikalarda ve sanayi havzalarında mücadeleyi büyütme. Başka da bir seçeneğimiz yok.

DEVİRİMCİ TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI

Park Termik'te TİS'te anlaşma sağlanamadı

Ciner Grubu'na bağlı Park Termik şirketinin türlü oyunlarının yanı sıra işçilerin haklarını gasp etmekten geri adım atmaması sonucu toplu iş sözleşmesinde anlaşma sağlanamadı. Türkiye Maden-İş ile şirket arasında süren arabuluculuk sürecinin sona erdiği belirtilirken, bundan sonra sendika 'grev' için oylamaya gidecek.

Yaklaşık 1 yıldır yeraltında çalışan maden işçilerinin ikramiyesini ve ücretli izin günlerini sendika ile el ele vererek gasp eden Park Termik şirketi TİS'te de geri adım atmadı. Park Termik'te sendikadan alınan kısıtlı bilgilere göre arabuluculuk süreci 14 Haziran günü anlaş-

mazlık ile sonuçlandı ve grev oylamasına geçileceği belirtildi.

Diğer yandan, Park Termik'te çalışan yerüstü işçileri “Söz, yetki, karar işçilere!” diyerek kendi aralarında toplantı yapmayı planlıyor.

Yeraltından Sesler Platformu ise, patronların işçilerin haklarını gasp etmesine karşı işçileri onurlarına sahip çıkmaya, birlik olmaya ve oylamada ‘Grev’ demeye çağırırdı:

PARK TERMİK'TE HAKLARIMIZI ALMAK İÇİN: GREV!

2016'nın başlarında başlayan Tür-

kiye Maden İşçileri Sendikası ve Park Termik yetkilileri tarafından görüşülen Toplu İş Sözleşmesi'nin tıkanmasının ardından arabuluculuk sürecinde de anlaşmaya varılamadı.

Sürecin en başından beri sağlıklı bilgilerden yoksun edilmemize rağmen artık son aşamaya gelmiş bulunmaktayız.

Yine şeffaflıktan yoksun sendika bürokratlarından aldığımız bilgilere göre önümüzdeki günlerde grev oylaması yapılacaktır.

Yeraltında gasp edilen ikramiyeler ve gasp edilmeye çalışılan ücretli izinler, yerüstünde ise ağır işlere rağmen düşük ücretlere karşı mücadele başlıyor.

Arkadaşlar!

Birçoğumuzun aklında 2 sene önceki grev tedirginlik yaratsa da bu süreci yeraltı-yerüstü olarak bir bütün şeklinde sürdürdüğümüz sürece karşımızda hiçbir güç hiçbir engel duramayacak!

Ya ikramiyelerimizin gidişine göz yumacağız ya da ikramiyemizi koruyacağız!

Ya düşük ücretlere göz yumacağız ya da onurlu bir mücadele ile kendimize insanca bir yaşam koşulu sağlayacağız!

Bugün ikramiyelerimizden vereceğimiz taviz yarın önümüze başka hak gaspları ile çıkacaktır!

Ya ömür boyu esaret, ya cesaret!

YERALTINDAN SESLER PLATFORMU

14 HAZİRAN 2016

“Dayanışmayı büyütmemiz ve birlik kurmamız gerekiyor”

Altherm Klima’da işten atılan ve bunun üzerine direnişe başlayan işçilerden Nevzat Sökmen’le yaşadıkları ücret sorunuyla örgütlenme ve direniş süreci üzerine konuştuk.

- Altherm Klima’daki çalışma koşullarından bahseder misiniz? Sizi fabrikada örgütlenme çalışmasına iten neydi?

- Fabrika ısıtma-soğutma sistemleri, yani kısacası klima üretiyor. Sanayi tipi klimalar üretiyoruz. Çalışma şartlarına gelirsek kuru ücret dışında bir hakkımız bulunmuyor. Ücretlerimizi fazla mesailer yaparak yükseltmeye çalışıyoruz. Çünkü maaşlar hiçbirimizin geçimine yetmiyor. Ne zaman ki vardiya sistemine geçilmeye karar verilince mesailer kalkmış oldu ve ücretlerimizin düşük olduğu ortaya çıkmış oldu. Ardından bir de ücretlerin geç ödenmesi, bizim rahatsızlığımıza tuz biber oldu.

Sonrasında içeride arkadaşlarla bir araya gelmeye başladık. Bu koşulların düzeltilmesi için sendikalı olmak gerektiği üzerine tartışmalar yürüttük. Ardından TOMİS’e üyelikleri başlattık. Yeterli sayıya ulaşmadan işten atılınca sendika çalışmamız da yarım kalmış oldu.

- Peki, neden işten atıldınız?

- Fabrikada Ocak ayı itibarıyla patron işleri yavaşlatmaya gitti. Akabinde maaşlar ödenmemeye başladı. Bu durum içeride işçilerin tepkisini çekti. Patron her seferinde “düzelteceğiz, ödemeleri yapacağız, biraz daha sabredin” gibi sözlerle bizleri oyalamaya kalktı. Ocak, Şubat, Mart, Nisan ayında sadece avans niteliğinde küçük ücretler aldık. Bunlar toplamda bir maaş bile etmiyordu. Mayıs ayının başında üretimi komple durdurduk. Ücretlerimiz ödenene kadar çalışmayacağımızı ifade ettik. Biz üretimi durdurunca, önceden para yok diyen patron eylemin 2. günü ücretlerin bir kısmını yatırdı. Ardından birçok arkadaşımız işbaşı yaptı. Ama ben ve 2 arkadaşım, maaşlarımızın tamamı ödenmeden işbaşı yapmayacağımızı ifade ettik. Ve o günden sonra içeride 3 kişi oturma eylemine başladık. Eylem 3 hafta kadar sürdü fakat bir sonuç alamadık. Haziran ayının başında verilen sözler tutulmayınca bizlere diğer işçi arkadaşlar da katıldı ve üretim tamamen durmuş oldu.

Patron direnişi bitirmek için yine oyalama taktiğine başvurdu ama bu sefer sonuç alamadı. Akabinde fabrika içerisinde sloganlar atmaya başladık. Eylemimizi fabrikanın bahçesinde sürdürmeye başladık. Sesimizi ve tepkimizi

görmesi için ilk adımlarımızı attık. Ancak eylemlerin 2. günü evlerimize gittiğimizde tek tek telefonla aranmaya başladık. İşten atıldığımız ve fabrikaya sokulmayacağımız söylendi. Biz sabah servislere binmek istedik ama alınmadık. Kendi imkânlarımızla fabrikaya geldiğimizde kapıda güvenliğin artırıldığını gördük. Ayrıca kapıda polis de bekliyordu. Sabah biz kapı önünde beklemeye başlayınca polisler “burada beklemeyin, gidin mahkemeye başvurun, haklarınızı ancak böyle alırsınız” dediler ama biz mahkemelerin ne kadar uzun sürdüğünü ve sonuç alamayacağımızı biliyoruz. 12 kişi işten çıkartılmıştık. 2 Haziran günü direnişimiz kapı önünde devam etti. Bu arada bizlerin “işyerinde huzuru bozmak”tan atıldığını söyleyen bildirimler de evlerimize gelmeye başladı. Patron, bildirimde yaklaşık 5 aydır maaşları ödemediğinden hiçbir şekilde bahsetmemiş sadece bizim işyeri içinde attığımız sloganlardan rahatsızlığını ve başka işçileri kışkırttığımızı bildirmiş.

Bundan sonrasında ise iki haftadır direnişimiz kapı önünde sürüyor. Patronu fabrika önünde dövizlerle, pankartımızla ve sloganlarımızla teşhir etmeye çalışıyoruz. İçeride rahatsızlık hakim sloganlarımızda fabrikanın kepenkleri indiriliyor. Organize içinde yürüyüş yaptığımızda yönetim rahatsızlığını ifade ediyor. Biz de

her defasında diyoruz; haklarımızı verin direnişimizi sonlandıralım.

- Kapı önündeki direniş sürecinizde içerisinin durumu nedir?

- İçeride şu anda malzeme yeterli olmadığı için üretim ağır aksak ilerliyor. Bizim tazminatsız atılmamız içeride olumsuz etki yarattı ama bazı arkadaşlarla görüşüyoruz. Korkarak yanımıza geliyorlar. Direnişimizin gerçekten anlamlı olduğunu söylüyorlar. Yani kendilerinin de haklarını alamadığını ama dışarı da çıkmadıklarını ifade ediyorlar.

Patron bu süreçte içeriye dışarıdaki durumdan kaynaklı iş alamadığını bu yüzden iş yapamadıklarını söylüyor. Yani bizleri birbirimize düşürmeye çalışıyor. Keşke biz önce bir araya gelseydik, bu sorun bu kadar uzamayacaktı ve çözülecekti.

- Direnişe dışarıdan tepkiler nasıl, destekler geliyor mu?

- Kuşkusuz direnişimize destekler geliyor. Organize içinde direnişimizi duyan işçiler geliyor, olumlu karşılayanlar, yanımızda olduğunu söyleyenler oluyor. Ayrıca direnişimize toplu gelişler oldu. MİB’in eylemi bizim için anlamlıydı. İçeride etkisi çok oldu. Gelen arkadaşlara teşekkür ediyoruz. Buradan herkesi direnişimize destek olmaya, dayanışmaya çağırıyorum.

- Direniş süreci 2 haftayı doldurdu.

Bundan sonraki süreçte ne yapmayı düşünüyorsunuz?

- Direnişimizi bu aşamaya getirdik ama halen bir cevap alabilmiş değiliz. Patron tarafından belli vaatler sunuluyor ama halen yeterli değil. Kapı önündeki direnişimizi dışarı taşımak istiyoruz. Bundan sonraki ilk durağımız patronun evinin önü olacak sonrasında merkezi noktalarda eylemler gerçekleştireceğiz. Şu anda bu programı yapmaya çalışıyoruz. Sonuç alamazsak başka eylem tarzlarını da hayata geçireceğiz.

- Son olarak gazetemiz vasıtası ile işçi ve emekçilere iletmek istediğiniz mesajınız var mı?

- Biz bu süreçte işçi sınıfının bir neferi olarak, sınıfın tek yumruk olması gerektiğini öğrendik. Birleşe birleşe kazanılacağını öğrendik. Malum artık çalışma koşulları daha da zorlaştı. Şu anda gündemde özel istihdam büroları bulunmakta. Birçok yerde işçi alımları var ama tamamen köle işçilik alımı var. Bunları duyuyoruz, görüyoruz. Kendi içimizde dayanışmayı büyütmemiz ve birlik kurmamız gerekiyor. Aksi takdirde kaybetmeye mahkumuz.

Adres: Altherm Klima İTOSB İstanbul Tuzla Organize Sanayi Bölgesi, 11. Cad. No: 1 (İTOSB yönetim binası yanı)

KIZIL BAYRAK / ÜMRANIYE

Sahte güzellik algısı ve sömürü üzerinden büyüyen AVON!

AVON'un kurulma ve şirketin büyüme hikayesine baktığımızda işçi kadınların yoğun sömürsünü görmekteyiz. Kendisini "Kadınlar için şirket" ("the company for women") söylemi ile pazarlayan AVON, bu söylem üzerinden kadın işgücünün sömürsünü maskeleyerek çalışıyor.

AVON'UN DÜNDEN BUGÜNE HİKAYESİ

AVON'un temelleri 1886 yılında "The California Perfume Company" isimli şirketle New York'ta atıldı. Şirketin kurucusu David H. McConel isimli genç bir kitap satıcısıdır. Bir kitap satıcısını kozmetik sektörüne yönelten ne olmuştur? David H. McConel, kitap satışı yaparken kadınlara parfüm numuneleri hediye ediyordu. Bir süre sonra hediye ettiği parfümlerin kitaplardan daha fazla ilgi gördüğünü fark eden McConel, bir parfüm şirketi kurmaya yöneldi.

AVON Türkiye pazarına ise 1993 yılında adım attı. 1993-2003 yılları arasında AVON, Eczacıbaşı ile kurduğu ortaklıkla Eczacıbaşı-AVON Kozmetik Ürünleri San. ve Tic. AŞ. ismi ile piyasada yer aldı. Kozmetik sektörünün büyüme ve gelişme göstermesi üzerine AVON, Eczacıbaşı'nın da hisselerini alarak tek başına sektörde-

ki hakimiyetini perçinledi.

130. yılında olan AVON, dünyanın her yerine yayılmış, 100 ülkede aktif bir şekilde satış yapan bir durumda. Yıllık ortalama 10,7 milyar Amerikan dolarının üzerinde satış gerçekleştiriyor. AVON, kozmetik alanında dünyanın altıncı şirketi konumundadır. Ayrıca dünyanın en büyük doğrudan satış kozmetik ağıdır.

GEBZE DEPODAN AVON'U GÖRMEK

AVON'un Türkiye'deki tek deposu olan Gebze deposu 2007 yılında kuruldu. Dünyanın birçok ülkesinde üretilen AVON ürünleri bu depoya geliyor. Siparişlere göre ürünler paketlenerek Türkiye'nin dört bir yanına gönderiliyor.

AVON sözcüleri Gebze deposunu, "Yüksek teknoloji ile donatılmış yeni depomuzda siparişleri daha hızlı ve doğru biçimde hazırlayarak bağımsız girişimcilerimizin çoğuna 24 saat içinde ulaştırabilmekteyiz." şeklinde anlatıyorlar. Hedefledikleri büyümeyi sağlamak için her türlü yöntemi kullanan AVON yoğun sömürü ile büyüme oranını hep arttırmaktadır.

Örneğin "bağımsız girişimciler" dedikleri, dünyada sayıları 6 milyonu geçen bağımsız satış temsilcisi olarak geçen,

neredeyse tamamı kadın olan çalışanlardır. Bu çalışanların ne sigortası vardır ne de düzenli bir maaşı. Bu sayıda bir satış elemanının kazandırdıklarını bir kenara koyalım, sadece yatmayan sigortalardan elde edilen para bile büyük bir meblağ.

Gebze depodaki işçilerin koşulları da AVON'un nasıl büyüdüğünü anlamak için yeterli. Gebze depoda bir miktar kadrolu işçinin dışındaki işçilerin hepsi taşeronla bağlı çalışmaktadır. İşçiler yıllarca güvensiz ve düşük ücretlere çalıştırılmaktadır.

Yakın bir zamanda yapılan denetimle çalışma saatleri kısmen düzene girmiştir. Ancak işçiler yıllardır 07.15-22.00 saatleri arasında çalıştırılmıştır. Şimdi de zorunlu mesailer ile (Pazar günleri dahil) yine çalışma saatleri uzatılmıştır. Çalışma koşullarından kaynaklı hemen hemen her çalışanda bel, boyun fıtığı, bileklerde kireçlenme, boyun ve belde düzleşme gibi meslek hastalıkları mevcuttur.

AVON'un dünyanın birçok ülkesinde üretim tesisleri ve depoları bulunmaktadır. Gebze'dekine benzer koşullar buralarda da yaşanmaktadır. İşte AVON firması bu yoğun işçi sömürsü üzerinden büyümüş, büyüdükçe dünyaya yayılmıştır.

KOCAELİ'DEN BİR KIZIL BAYRAK OKURU

AVON genel merkezi önünde eylem

DGD-Sen'e üye oldukları için işten atılan ve direnişte olan AVON işçileri, 10 Haziran günü AVON genel merkezi önünde eylem yaptı.

Saat 11.30'dan eylemin yapıldığı 15.00'e kadar 5 kadın işçi AVON genel merkezinin de bulunduğu Kağıthane'deki Ofispark girişinde sloganlarla oturma eylemi yaptı. Saat 15.00'te ise DGD-Sen ve Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu yürüyüşle Ofispark önüne gelerek oturma eylemi yapan kadın işçilerle buluştu.

GÜVENLİK AMİRLERİ İŞÇİLERİ TACİZ ETTİ

Ofispark önünde yapılan basın açıklamasında konuşan direnişçiler oturma eylemi boyunca güvenlik amirlerinin kendilerini taciz ettiğini söyleyerek, "Kadinsınız gidin evinizde oturun, çocuk yapın, koca bulun" dediklerini aktardı. Tacizcileri sosyal medyada ifşa ettiklerini belirten işçiler, hukuki süreç de başlatacaklarını söyledi. Henüz boykot çağrısı yapmalarına rağmen Ofispark'taki beyaz yakalı işçilerin "AVON ürünleri kullanmayacağız" dediği de eklendi. Konuşmalarda direniş kararlılığı vurgulandı.

İşçiler, AVON yönetimi ile görüşme talep etmelerine rağmen olumlu ya da olumsuz bir yanıt alamadıklarını dile getirdiler.

DİRENİŞ SONUCU İYİLEŞTİRMELER YAPILIYOR

Direnişçi işçilerden Eylem Görğün'ün okuduğu basın açıklamasında ise 130. yılını kutlayan AVON'un "kadınları güçlendirme" gibi söylemleri teşhir edilerek AVON işçilerinin karşılaştığı meslek hastalıkları, mobbing ve tacizlere dikkat çekildi. Yıllardır süren sömürüye karşı DGD-Sen'de örgütlenildiği belirtilen açıklamada, sendikali oldukları için 7 işçinin işten atıldığına ve 23 Mayıs'tan itibaren AVON'un Gebze'deki deposu önünde direniş olduğuna değinildi. Direnişe artan desteğe dikkat çekilen açıklamada, çeşitli kesimlerden ziyaretçilerin yanı sıra uluslararası alanda da direnişin duyulduğu söylendi. Açıklamanın devamında direniş sonucunda işyerinde talep edilen iyileştirmelerin de mesai bitiminde gizlice yapıldığı belirtildi. Açıklamanın sonunda işçilerin talepleri sıralandı.

Ofispark yakınında bir otobüs çevik kuvvet ve TOMA görülürken basın açıklamasının okunmasıyla eylem sonlandırıldı.

Avcılar Belediyesi işçileri direnişe devam ediyor

Sendikalaştıkları için işten atılan Avcılar Belediyesi temizlik işçileri direnişlerine devam ediyor. Direnişçi işçilere çocukları ve eşleri de direniş alanına ge-

lererek destek oluyor.

12 Haziran'da İşçilerin Birliği Derneği de direniş çadırına ziyaret gerçekleştirdi.

Direnişçi işçilerle ve eşleriyle yaşanan

son işten atma saldırısı ve süreç üzerine sohbet edilen ziyarette direniş komitesinin oluşturulmasının ve ailelerin desteğinin önemi üzerinde duruldu.

"Metal Fırtınanın yolundan 2017'ye hazırlanıyoruz!"

Tüm Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası (TOMİS) MYK Haziran ayı toplantısını gerçekleştirdi. Toplantı içeriğini sosyal medya hesabından yayınlayan TOMİS'in Haziran ayı toplantısında 2017 TİS hazırlıkları geniş bir yer tuttu. Toplantı sonuç metni şu şekilde:

Manisa bölgemizin organizasyonu ile gerçekleşen MYK toplantımız, 2017 hazırlıklarının tartışıldığı hayli yoğun tartışmalarla canlı bir toplantıya sahne oldu. Bursa, Kocaeli, Eskişehir, İzmir ve Manisa'dan Yönetim Kurulu üyelerimizin katıldığı toplantımıza aynı zamanda bölgelerde sendikamız adına faaliyet yürüten üyelerimiz de katıldı.

MYK toplantı gündemlerimiz ise şunlardır:

* **Bölgeler, fabrikalar, fabrikalardan yansıyanlar, bölge yürütmeleri ve faaliyetimiz;**

* **İşçi sınıfına yönelik saldırılar ve direnişler;**

* **2017 MESS Grup TİS'leri ve hazırlıklar;**

BÖLGELER, BÖLGE YÜRÜTMELERİ VE FAALİYETİMİZ

Bölgelerden gelen temsilcilerimiz ve üyelerimiz alanlarında yürüttükleri faaliyetleri ve sürdürülen faaliyetlerin olumlu ve olumsuz yanlarını Yönetim Kurulu toplantımızda tartışmış, özellikle Metal Fırtınanın belirgin olarak yaşandığı fabrikalarda yaşanan son gelişmelere ek olarak sendikamız fabrikalarda sürdürülen örgütlenme çalışmaları ve deneyimleri canlı tartışmalara sahne olmuştur. Ek-

siklikler tanımlanmış ve önümüzdeki dönem bu eksikliklerin nasıl aşılabacağı, hangi tür araçları devreye sokmak gerektiği konusunda tartışmalar yürütülmüştür.

İŞÇİ SINIFINA YÖNELİK SALDIRILAR VE DİRENİŞLER

Özel istihdam büroları ile birlikte kölelik çalışma koşullarını getiren yasal düzenlemelerin ardından işçi sınıfına yönelik en büyük saldırı paketi olan kıdem tazminatının gaspı yasa tasarısı ve iş mahkemeleri yasa tasarısı ile ilgili yeni düzenleme üzerine gerçekleşen tartışmalarda bu saldırılara karşı mücadelenin her alanında sendika olarak tutum almaya karar verildi. MYK aynı zamanda toplantı yaptığı sırada süren direnişler ile dayanışma tutumu göstermiş, direnen işçiler ile sınıf dayanışmasının büyütülmesi konusunu ele almıştır.

2017 MESS GRUP TİS'LERİNE HAZIRLIK

MYK toplantımızın en uzun tartışmalara konu olan ve en temel gündemi ise 2017 sürecine hazırlık oldu. 2017'ye hazırlık anlamında yapabileceklerimizin yanında, taslak çalışmaları toplantımızın temel gündemi arasındaydı. Bu anlamıyla MYK, hem üyeleri ile birlikte hem de ilişkide olduğu diğer metal işçileri ile sektörün en iyi taslağını hazırlamak için çalışmalarına başlamış bulunduğunu ilan etmektedir. Bu başlık altında tartışmalarımızı özetleyecek olursak;

* Yürürlükte olan MESS sözleşmesinin maddelerine dair sunum yapıldı ve tartışmalar yürütüldü.

* Satış sözleşmesi kapsamına girecek tüm madde ve kısımlar ayrıntılı olarak MYK'da tartışıldı.

* 2017 MESS sözleşmesi için sendikamız tarafından işçiler ile tartışmayı daha rahat sürdürebilmek için bir 2017 TİS taslağının taslağı hazırlandı.

* Hazırlanan taslağın fabrika komiteleri ve TİS komisyonlarında tartışılmasına karar verildi.

* Mevcut MESS sözleşmesinin tüm maddelerinin teşhirine başlanması gerektiği karara bağlandı.

* Fabrikalarda ve bölgelerde TİS toplantıları yapmaya buralardan doğru yerel taslakların netleştirilmesine karar verildi.

TOMİS MYK; bu gündemler ile birlikte metal işçilerinin tek ve gerçek taleplerini içeren TİS taslağını hazırlamak için çalışmalarını artık daha da hızlandırmış bulunuyor. Önümüzdeki TİS döneminde MESS'in yıllardır işçilerden çaldıklarını geri almak için verilecek mücadelenin önemini bilincindedir. Bu açıdan MESS'i yenmek ve çaldıklarını geri almak için sadece TİS sürecine hazırlığı taslak çalışması olarak ele almamakta ve tüm metal işçilerini hakları ve gelecekleri için verilecek mücadelenin parçası olmaya çağırılmaktadır.

Tüm bu başlıklar üzerine süren toplantı sonrası bir sonraki MYK toplantımızın Kocaeli bölgesinde yapılmasına karar verilerek toplantı sonlandırıldı.

**TOMİS
MERKEZİ YÜRÜTME KURULU
12 HAZİRAN 2016**

Bursa işçisi seni unutmayacak Münir Karaloğlu!

Hükümetin son valiler kararnamesiyle Bursa Valisi Münir Karaloğlu Antalya'ya gönderildi.

Yerine Urfa Valisi İzzettin Küçük getirildi.

Münir Karaloğlu'nu Bursa işçisi ve halkı unutmayacak! Ama hiç iyi anlamayacak. Neden mi? Çünkü Karaloğlu geçen yıl metal işçisinin onurlu direnişi sırasında işçi düşmanı tavır ve tutumlarıyla öne çıkmıştı. Önce "arabulucu" görüntüsüyle sahneye çıkan Karaloğlu, yapılan toplantılarda eylemin bitirilmesi için didinmişti.

Ancak işçinin bu sözde pazarlıkları kabul etmemesi ile birlikte, bizzat valinin emriyle fabrikalar kuşatma altına alınmış, pek çok işçi de emniyete çekilmişti. Hukuksuz ve keyfi şekilde metal işçisine baskı kurulmuş, direnişin bitirilmesi için her türlü yonteme başvurulmuştu.

Direnisteki fabrikalarla yapılan pazarlıklar sırasında işten atılmama garantisi veren, bunun için kefil olan Karaloğlu, daha sonra yaşanan kıyımlar karşısında ise susmuştu.

Karaloğlu'nun sermayeye karşı son büyük hizmeti ise geçtiğimiz aylarda yaşanan Renault'daki kıyıma karşı direnen işçilere uyguladığı zulüm olmuştu. Hiçbir yasa ve hukuk tanımadan işçinin direnişinin polis zoruyla kırılmasını sağlayan Karaloğlu, yüzlerce işçinin ekmeğiyle oynamıştı.

Evet Karaloğlu gitti yerine başka bir vali geldi. Ama hiçbir şeyin değişeceğini sanmıyoruz. Çünkü mesele valinin kim olduğu değil, onun arkasındaki irade ve iktidar gücüdür. Zira Karaloğlu o işçi düşmanı kararları tek başına vermedi. Verdiği kararların hemen tümü esas olarak hükümetin politika ve tercihlerinin bir gereği idi. Karaloğlu bir memur olarak bunun gereklerini yaptı.

Tayyip Erdoğan'ın bizzat kendisi Renault'daki direnişi bastırdığını ilan etti. Bununla övündü.

Bunun için yeni valinin de başka türlü davranmasını beklemek hayal olur.

Yine de Karaloğlu ismi metal işçisi tarafından hiç iyi anılmayacak ve hiç unutulmayacak.

Sana güle güle demiyoruz Karaloğlu! Çok can yaktın, çok canın yanmasına alet oldun. Nereye gidersen git yüzlerce işçinin ahi peşini bırakmayacak.

**BURSA METAL İŞÇİLERİ BİRLİĞİ
14 HAZİRAN 2016**

15-16 Haziran etkinlikleri

15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nin yıldönümünde İstanbul ve İzmir'de etkinlikler yapıldı.

Ege İşçi Birliği (EİB), 15-16 Haziran Direnişi'nin yıldönümünde, kiralık işçi bürolarına ve kıdem tazminatının gaspına karşı 12 Haziran günü İzmir Karşıyaka'da eylem gerçekleştirdi.

EİB bileşenleri, eylem için hazırlanan bildirileri dağıtarak emekçilere çağrı yaptı. Ardından marşlar ve alkışlar eşliğinde yapılan yürüyüşü emekçiler ilgiyle izlerken, alkışla destek verenler ve eyleme katılanlar oldu.

Yürüyüşün ardından Karşıyaka İzban çıkışında basın açıklaması yapıldı. Basın açıklaması sırasında pankartın önüne iş cinayetlerini konu alan bir sergi açılırken, açıklamada 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'ni önceleyen fabrika direnişleri, işgaller ve öz yönetim deneyimleri aktarıldı. Açıklamanın devamında işçi sınıfına yönelen saldırılara karşı 15-16 Haziran'da olduğu gibi mücadele etmek gerektiği vurgulandı. Basın açıklamasından sonra tekstil işçilerinin hazırladıkları şiirler okundu. Eylem, çekilen halaylarla son buldu.

13 Haziran günü **Esenyurt'ta** sınıf devrimcileri gerçekleştirdikleri piknik ile direnişi selamladılar, güncel saldırılara

karşı fabrikalarda örgütlenme ve mücadeleyle büyütme çağrısı yaptılar. Metal, tekstil, petro-kimya ve farklı sektörlerden işçi ve emekçilerin katılımıyla gerçekleşen işçi pikniği coşkulu bir atmosferde gerçekleşti.

SOSYAL YIKIM SALDIRILARINA KARŞI DİRENİŞE!

Piknik programı çerçevesinde planlanan işçi söyleşi bölümü, katılımcıların selamlanması ve 15-16 Haziran şahsında işçi sınıfı davasında ölümsüzleşenler adına saygı duruşuyla devam etti.

Saygı duruşunun ardından açılış konuşmasında sermaye devletin çok yönlü saldırıları vurgulanarak, içinden geçilen dönemin ortaya çıkarttığı sonuçlar anlatıldı. Dünyada ve bölgede yaşanan gelişmelerin üzerinde durulan konuşmada, Türkiye'de işçi ve emekçilere yönelik gerçekleştirilen baskı ve yasakları, Kürt halkına karşı girişilen kirli savaşın tamamladığı belirtildi.

Burjuva parlamentosunda peşi sıra yasalaşan ve sırada bekleyen saldırı paketlerinin işçi sınıfını köleleştirmeye dönük adımlar olduğu vurgulanarak, toplumsal yaşamın bütününe etkileyecek gelişmelerin yaşandığı söylendi.

Ardından pikniğin düzenlenmesine vesile olan 15-16 Haziran Direnişi özetlenerek, güncel saldırılarla bağ kuruldu, 15-16 Haziran Direnişi'nin mücadele ruhuyla devrimci sınıf hareketi yaratma çabasını yoğunlaştırma çağrısı yapıldı.

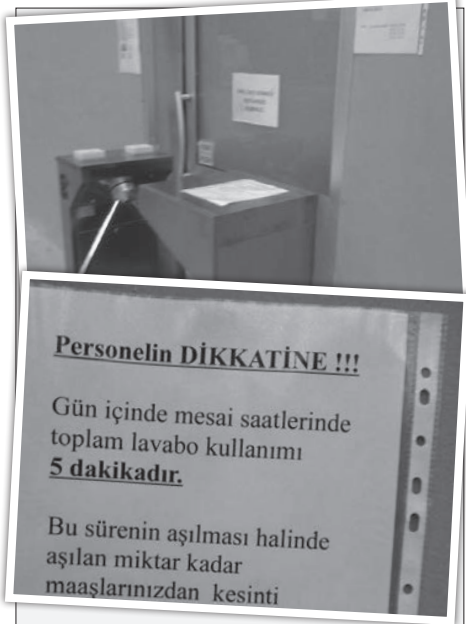
Açılış konuşmasının ardından farklı sektörlerden birçok işçi söz alarak hem genel saldırı süreçlerine hem de bunların fabrikalarda yansımalarına dair konuşmalar gerçekleştirdi.

KOLEKTİF YAŞAMIN KISA BİR ÖRNEĞİ!

Söyleşinin ardından yemek için kolektif bir hazırlık gerçekleştirilirken, aynı zamanda halat çekmekten, voleybola kadar bir dizi oyun yine hep birlikte oynandı. Söyleşi sırasında da, oyunlarda da çocuklar için özel planlamalar gerçekleştirilerek, küçük katılımcıların kolektif yaşamın bir parçası olması sağlanmaya çalışıldı.

Öğle yemeğinin ardından, yine sosyal aktivitelerle devam eden piknikte, sık sık Kürtçe-Türkçe ezgilerle coşkulu halaylar çekildi.

Sermaye devletin kolluk güçleri de piknik alanının yakınına gelerek, "Ramazan'da piknik mi olur?" söylemleriyle taziye bulunmaya çalıştılar.

İşte Termikel gerçeği

Ankara'da Sincan OSB'de kurulu bulunan Termikel'de patron tarafından işçi tuvaletlerinin kapısına kartlı giriş sistemi kuruldu. Ayrıca giriş sisteminin yanına asılan duyuru ile günde 5 dakikadan fazla tuvalette kalan işçilerin tuvalette kaldıkları sürenin ücretlerinden düşürüleceği duyuruldu.

Termikel, daha önce de çeşitli hak gaspları ile gündeme gelmişti. Geçtiğimiz yıl zorunlu fazla mesailerde kadın işçilere, çocuklarına üretim alanında bakmaları dayatılırken **Sincan İşçi Birliği**'nin konuyu gündeme taşımasının ardından çocukların üretim alanına girmesine son verilmişti.

Ayrıca ücretlerin sürekli geç ödemesi ile gündeme gelen Termikel'de tuvaletlerin kapıları kilitleyerek, tuvalet giden işçilerin şeften tuvalet anahtarını istemesi zorunlu kılınmıştı.

Geçtiğimiz günlerde ise Termikel patronu, işçiler üzerindeki denetimini daha da arttırdı. İşçilerin kullandığı tuvaletlerin kapılarına kartlı geçiş sistemi kurulurken, günde 5 dakikadan fazla tuvalette geçirilen sürenin ücretlerden kesileceği açıklandı.

Geçtiğimiz yıl, üretim alanında çocukların gezdirilmesi konusunda olduğu gibi, Termikel'de işçilere yapılan onursuz dayatmalar bir kez daha Sincan İşçi Birliği'nin konuyu gündeme getirmesi ile ortaya çıktı.

Tuvalet kapısındaki turnikeleri ve fabrika tarafından yayınlanan duyuru-yu yayınlayan **Sincan İşçi Birliği**, ayrıca Termikel işçilerine yönelik bir çağrı yayınlarak "Onurlu bir yaşam için ayağa kalk!" dedi.

Konu ile ilgili olarak görüştüğümüz işçiler, duruma tepkilerini dile getirirken özellikle ücretlerin geç ödemesi nedeni ile artık tüm işçilerin Termikel'den kurtulmaya çalıştığını dile getirdiler.

Kayseri İşçi Birliği: Patronların kölesi olmayacağız!

Kayseri İşçi Birliği (KİB) 19 Haziran günü işçi ve emekçilere yönelik kölelik yasalarına ilişkin bir toplantı düzenliyor. Toplantıya çağrı yapan KİB, "kıdem tazminatı hakkımızdan vazgeçmeyecek, patronların kölesi olmayacağız" dedi.

Kayseri İşçi Birliği'nin toplantı çağrısı şu şekilde:

Kıdem tazminatı hakkımızdan vazgeçmeyecek, patronların kölesi olmayacağız!

Sermaye cephesi başımıza yeni ço-

raplar örüyor. Taşeron işçilere "kadro" sözü verdiler, verdikleri söz fos çıktı.

Kayseri'de patronlar zaten işçi kiralama, işçileri köle gibi alıp satmaya başladılar. Şimdi bu yapılan işleme hem yasal kılıf giydirdiler, hem de 21. yüzyılda kölelik koşullarında çalışmanın önünü açtılar. Biz güvenceli iş istiyoruz; AKP iktidarı, özel istihdam bürolarının önünü açıyor.

Şimdi de canımızın yongası kıdem tazminatımızı gasp etmek istiyorlar. "**Kıdem tazminatı alamayan işçiler var**"

bahanesiyle kıdem tazminatını ortadan kaldırmaya çalışıyorlar. AKP iktidarı patronlarla el ele vererek haklarımızın tümünü yok etmek istiyor.

Kayseri İşçi Birliği olarak tüm işçileri, haklarımız ve geleceğimiz için birleşmeye; canının yongası olan kıdem tazminatını gasp etme, kölelik koşullarında çalışma saldırılarına karşı mücadele etmeye, 19 Haziran'da düzenlenecek toplantıya katılmaya çağırıyoruz.

KAYSERİ İŞÇİ BİRLİĞİ

15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'ne dair - 3

Yeni 15-16 Haziran'lar için...

Z. Kaya

15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi, tabandan gelen basıncın etkisiyle eylem kararları alan, ancak direnişin militan karakteri kendi bürokratik reformist ufkunu aştığı yerde gericileşerek direnişe ihanet eden sendikal bürokrasinin hamleleri ile bitirildi. Ardından ise işçi sınıfı bu ihanetin gücünü arkasına alarak saldırganlaşan burjuvazinin yeni hamleleri ile karşı karşıya kaldı.

SIKIYÖNETİM DÖNEMİ:**TUTUKLAMALAR, İŞTEN ATIMLAR...**

Sıkıyönetimin ilan edilmesi ile beraber sendika binaları basılmaya, öncü işçiler tutuklanmaya başlandı. Yine TİP ve DİSK bürokratlarınca sıkıyönetim ilanının anayasaya aykırı olduğu yüksek sesle dillendirilse de burjuvazinin ihtiyacı neyi gerektiriyorsa o hayat bulmaya devam etti. Böylece tüm itirazlara karşın sıkıyönetim sayısız bildirgesi ile işçi sınıfını kontrol altına almaya çalıştı.

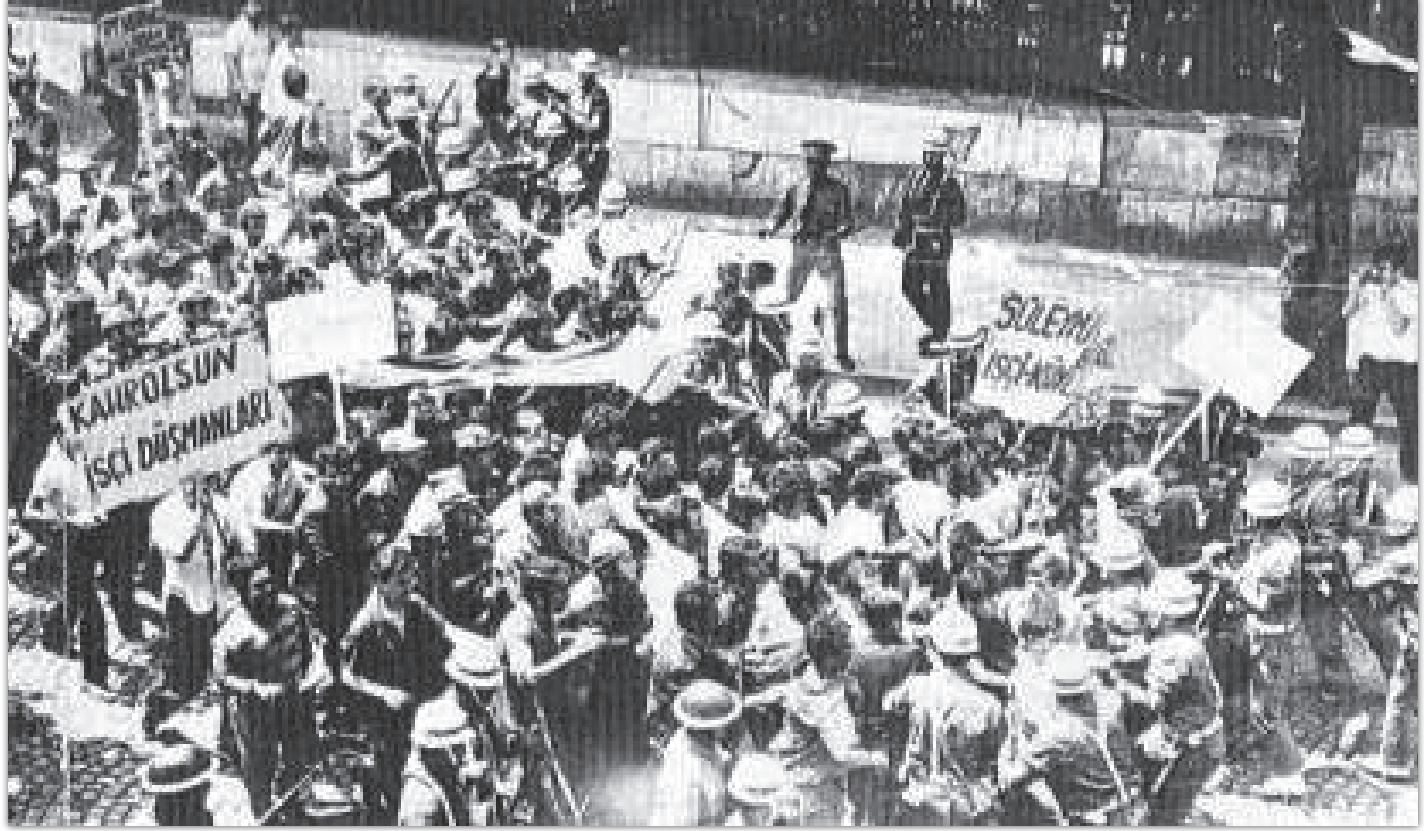
İşten atma saldırısı da aynı anda devreye konuldu. Kesin sayılar bilinmemekle beraber direnişe katılan fabrikalardan Sungurlar ve Haymak'tan 150, BMC ve Çelik Montaj'dan 300, Derby Lastik'ten 104, MAN'dan 546, Uzer Traktör'den 200 işçi, ayrıca direnişe kendi havzalarında destek veren İzmir Aliğa'dan 480, Adana Boss'tan 140 işçinin aralarında olduğu binlerce işçi işten atıldı. İşçi kıyımının yaşandığı ve işten atılan işçilerin "fiş"lenerek bir daha iş bulamadığı o günlerde DİSK yaşananlara sessiz kaldı.

Tutuklananlar arasında da işçiler bulunuyordu. Otosan'dan 45, Sungurlar'dan 25, Haymak'tan 19 işçinin aralarında bulunduğu onlarca işçi de askeri mahkemelere çıkarılarak askeri cezaevlerine konuldu. Açılan davalarda sendika yöneticileri, işçiler ve direnişe destek veren Dev-Genç üyesi öğrenciler yer aldı. Sıkıyönetimin kalkmasının ardından sivil mahkemelere taşınan davalarda "sanık"lardan çoğu beraat etti.

DİRENİŞİN ARDINDAN...

15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi Türkiye işçi sınıfının tarihine onurlu bir sayfa ekler ve burjuvazinin korkularını kabartırken aynı zamanda Türkiye sol hareketini de sarsmayı başardı. H. Fırat'ın satırlarında direniş sonrasında sol hareketin tablosu şöyle değerlendiriliyor:

"15-16 Haziran Direnişi, yalnızca burjuvaziye değil -ki o gerçekte işçi sınıfını zaten yeterince ciddiye alıyordu-, fakat özellikle sosyalizm adına konuşan reviz-

yonist akımlara da işçi sınıfının varlığını, gücünü, devrimci enerjisini, militan karakterini yeterli açıklıkta gösterdi. Bununla da kalmadı, sol adına bel bağlanan burjuva kurumların gerçek niteliğini de gözler önüne serdi. Hiçbir ideolojik çaba, parlamento ve ordu konusundaki gerici hayallere 15-16 Haziran Direnişi'nden daha kesin, etkili ve sonuç alıcı darbeler indiremezdi. Devrimci sınıf pratiğinin parlamenter ve darbeci gerici teoriler için çaldığı ölüm çanını, 12 Mart askeri darbesi kanlı icraatı ile kendi yönünden ayrıca tamamladı. Barışçıl geçiş savunucuları soluğu hapisanede aldılar. Sermaye ordusuna bel bağlayanların onun 'balyoz'unu yediler, zulmüne uğradılar."

İşçi sınıfı ise aldığı darbelerle karşın örgütlü ve militan gücünün etkisiyle izin vermediği yasal değişikliklerin moral gücüyle de örgütlenmeye devam etti.

15-16 HAZİRAN, SENDİKALAR VE SINIFIN KOMÜNİST PARTİSİ

"Sendikalar mesleki dar görüşlülüğü ve salt gündelik çıkarlara dayalı mücadelesinin sınırlılığını bir yana bırakarak, bir bütün olarak sınıf çıkarları ve hedefleri için de mücadele etmek, bunun için de politik yaşamın tümüyle ilgilenmek, politik sorunların tümü karşısında işçi sınıfının devrimci tavrını takınmak zorundadırlar. Ancak böylece sınıfın gündelik çıkarlarıyla birlikte temel sınıf çıkarlarını da savunan gerçek sınıf örgütleri haline

gelebilirler.

Fakat sendikalar bu işlevi hiçbir durumda kendiliğinden ve kendi kendine değil, fakat her zaman ancak devrimci sınıf politikasının egemenliği koşullarında ve devrimci sınıf partisinin yol göstericiliği altında hareket ettikleri sürece yerine getirebilirler. Bu olmadığı takdirde ve hele de burjuva politikasının egemenliği koşullarında, sendikalar sınıfın kitlesel örgütleri olarak tam tersi bir rol oynarlar; işçi sınıfını burjuvazi adına denetim altında tutmanın, düzene sağlamca eklememenin ve böylece devrimci sınıf mücadelesinden ve devrimden alıkoymanın etkili araçlarına dönüşürler."

Yukarıdaki iki paragraflık alıntı 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nin yaşadığı handikabı da özetlemektedir aynı zamanda. Ayağa kalkan militan bir sınıf gerçekliği karşısında onu kucaklayarak ileri taşıyacak, kitlesel örgütlü gücüne politik önderlik edecek bir komünist partinin yokluğu 15-16 Haziran Direnişi'nin sendikal bürokrasi barikatını aşamamasının da nedenidir.

YENİ 15-16 HAZİRANLAR İÇİN...

46 yıl sonra bugün işçi sınıfı yine kendi maddi varlığını tehdit eden saldırılarla yüz yüze bulunmaktadır. Elbette ki 15-16 Haziran'ı yaratan toplumsal koşullar ve işçi hareketinin kabarın yükselişi sayesinde ki sendikal bürokrasinin uğursuz rolüne ve sınıfın komünist partisinin

eksikliğine karşın işçi sınıfı saldırıları göğüslemeyi başarmıştır. Ve 15-16 Haziran halihazırda Türkiye işçi sınıfının tarihinde militan ve kitlesel karakteri ile aşılmayı bekleyen bir eşik oluşturmıştır.

Bugün de Türkiye işçi sınıfı azımsanmayacak bir deneyim biriktirmektedir hanesinde. Fabrika önü direnişlerinden Tekel'e, Greif'ten Metal Fırtnası'na dek sınıf karşılaştığı saldırılar karşısında örgütlenmek ve direnmek yolunu tutmaktadır. 46 yıl sonra bugün, yeni 15-16 Haziranlar'ın yaşanmaması için hiçbir neden yoktur. Evet, sendikal bürokrasi büyük bir engel olarak sınıfın önünde yükselmekte, burjuvazinin ideolojik saldırıları sınıfın kendi bağımsız devrimci tutumunu geliştirmesini önlemektedir. Ancak bugün 46 yıl önce olmayan yegâne olgu vücut bulmuştur. O da sınıfın komünist partisidir.

Sınıf devrimcileri yeni 15-16 Haziran'ları yaratmak adına işte bu olgudan aldıkları güçle sınıfın örgütlenmesi ve siyasallaşması önünde bulunan engelleri aşması için sınıfın içinde mücadeleyi ilmek ilmek örmeye devam edecektir.

Kaynakça:

- 15-16 Haziran ve sol hareket, H. Fırat, tkip.org
- Sendikalar ve sınıf mücadelesi, H. Fırat, tkip.org
- İşçi Sınıfı Sendikalar 15-16 Haziran, Turgan Arınır-Sırrı Öztürk, Sorun Yayınları

“Mücadelemize devam edeceğiz!”

Baskıya, sömürüye, tacize ve mobbinge karşı 71 gün fabrika önünde direnen ve geçtiğimiz günlerde direnişlerini sonlandıran Kastaş işçileri ile süreç hakkında konuştuk.

- **Direnişi nasıl değerlendiriyorsunuz?**

- Direniş süreç içerisinde anlamını buldu diyebiliriz. Bizim içeride yaşanan mobbing, taciz, baskı, eşitsiz ücretlendirme temelinde formüle ettiğimiz sorunlar ve bunun sonucunda oluşturduğumuz talepler istisnasız bütün kadın işçilerin sorunları ve talepleriydi. Bunun için “Bütün kadın işçiler adına direniyoruz” dedik. Bizim direnişimiz kadın işçilerin yaşadığı sorunları görünür kıldı. Bir yerde kamuoyunu kadın işçilerin sorunlarına yöneltme işlevini de gördü.

Direnişe çıktığımız ilk gün daha önce işten ayrılmış bir çok işçi Ege İşçi Birliği üzerinden bize ulaşarak bizi desteklediklerini belirtti, çadırımıza geldiler. 10 sene önce ayrılmış işçiler bile ulaşip tebrik etti.

Ayrıca direniş en başta bulunduğumuz sokağı etkiledi. Çevre fabrikalardan gruplarla işçiler ziyarete geldi. Bir çok fabrikada konuşulduğunu ve etkisini dolaylı olarak öğrendik.

Direniş süresince çadırı görüp de gelen bir çok işçi oldu. En dikkat çekici olanı Petrol-İş üyesi işçilerin deneyimliydi. Sendikaların bürokratlaşmış, mücadeleden uzak olmasına yönelik büyük bir hoşnutsuzluk var. Bizden bağımsız olarak işçiler kendiliğinden Petrol-İş Sendikası'nı bizi sahiplenmediği için zorlamış oldu.

- **Direnişin fabrika içerisindeki yansımaları neler?**

- En başta fabrikanın içerisinde bir hareketlilik oluştu, fakat öncülük edebilecek arkadaşların bir takım kaygıları onları geriye itti. Bizim kapı önünde direniyor olmamız içerideki arkadaşlara cesaret veriyordu. Bunun yanında baskı politikalarını yöneten ve uygulayan formen ve müdür geri adım attı. Her dakika işçilerin başına gidip hakaret eden formen masasından kalkmaz, bahçeye bile çıkmaz oldu. Müdür de herkesin yanına gidip “bir isteğiniz var mı” diye sorar oldu.

Eski Petrol-İş Kadın Dergisi editörü Necla Akgökçe aracılığıyla meclise “Kastaş'ta neler oluyor” başlıklı bir önerge verildi ve bunun sonucunda fabrikaya denetim geldi. Bu denetimde bütün işçiler sorulan sorulara doğru cevaplar vermiş, hukuksuz kesintiler, baskı ve taciz

ayyuka çıkmış oldu.

Harekete geçmeseler de işçilerin büyük bir kısmı “bütün bunları sadece iki kadın işçi yaptı” diyor.

- **İşten atıldıktan sonra neden direnişe geçme ihtiyacı duydunuz?**

- Birçok fabrikada olduğu gibi Kastaş'ta da yapılan uygulamalarla onursuzlaştırma var, fakat boyutları görünür şekilde daha farklı. Öğretilen bir yoz kültür mevcut ve en ağır da kadın işçilerin cins kimliği üzerinden yapılıyor. Taciz, cinsel istismar, baskı ve hakaret, yalnızlaştırma, güvensizleştirme, bireyci, bencil bir kimlik kazandırma çabaları yönetim tarafından örgütlü bir şekilde uygulanıyor. Bütün bunlar göz önünde yaşanırken işçiler sessiz kaldığı için, çok yönlü bir çürüme yaşanıyor. Bu her yerde böyledir. Türkiye'de tacizlerin, çocuk istismarının, tecavüz ve kadına yönelik şiddetin bu kadar arttığı bir dönemde, fabrikalarda bunlar sömürüyle bir arada yürüyor ve biz, bu şartlara karşı ses çıkartmak istedik. Özellikle kadın işçilere yönelik bir farkındalık yaratma amacıyla direnişe geçtik.

- **Kadın işçilerin ve kadın örgütlerinin yaklaşımları nasıldı?**

- Direnişe geçtiğimiz ilk günden beri Kastaş'ın karşısında bulunan tekstil fabrikalarından kadın işçiler son günümüze kadar bizi hiç yalnız bırakmadı. Çünkü taleplerimiz aynı zamanda onların da talepleriydi. Her sabah, öğle saatleri hep yanımızdalar. Kastaş'taki sorunları anlattığımızda benzer şeyleri yaşadıklarını

dile getiriyorlardı. Yine Buca'dan tekstil işçileriyle hem sorunları hem de örgütlenme ve direniş deneyimlerimizi paylaştık ve oldukça ilgiyle karşılandı.

Kadın örgütlerinin belli bir ilgisi vardı. İşçi Emekçi Kadın Komisyonları, İlerici Kadınlar, Devrimci Kadınlar ve Yeryüzü Kadınları direnişimizi sahiplenerek eylemsel olarak direnişimizi büyüttüler, etkinliklerle, haber ve değerlendirmelerle direnişimizi toplumun gündemine taşımaya çalıştılar. Mevcut birçok kadın örgütü sorunları ortaklaştırmak adına taciz, tecavüz ve erkek karşıtlığına daralan bir çizgi izliyor ve ne yazık ki işçi kadınların azgın sömürü koşullarına karşı mücadelesi geri plana atılıyor veya görmezden geliniyor. Genel olarak kadın örgütlerinin mücadele anlayışları kendilerinin bağlı bulundukları siyasal hareketlerin sınıf mücadelesine bakışlarının bir yansıması olarak karşımıza çıktı. Farikada yaşadığımız sorunları sınıfsal sorun olarak değil yalnızca bir kadın sorunu olarak düşünükleri için öne çıkarttıkları da kadına uygulanan şiddet ve taciz oldu. Desteğe gelen feminist kadın platformlarının bizim anlattıklarımıza olan yabancılıkları ise, işçi kadınların yaşadıkları sorunlara ne kadar uzak olduklarını gösterdi.

- **Sendikaların ve üyesi olduğunuz Petrol-İş Sendikası'nın yaklaşımları nasıldı?**

- Direnişe başladığımız ilk hafta Cuma günü iş çıkışına bir eylem koyduk ve tüm sendikaları, devrimci, demokrat, ileri-

ci kurumları bu eyleme çağırarak gezdik. Birçok sendika olumlu karşılarsa da Belediye-İş Sendikası özel olarak ilgilendi ve eyleme kitlesel şekilde katıldı. Eylemde yaptıkları konuşma, içeride yaşadığımız sorunları, taleplerimizi ve direniş tutumumuzu iyi şekilde anlamış olduklarını gösterdi ve iş arkadaşlarımızı oldukça etkiledi. Birçok sendikadan temsili ziyaretler gerçekleşti. Bunun yanında Genel-İş 5 No'lu Şube'nin yine kitlesel destek yürüyüşü hem Kastaş'ta hem de bulunduğumuz sokaktaki diğer fabrikalarda günlerce konuşuldu. Hemen atıldığımız gün Birleşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu Senkromeç ve ZF fabrikalarına gidip duyuru yaptığımızda işçilerin ilgisiyle karşılaşsak da, özellikle DİSK'te örgütlü olan işçilerin direnişimize duyarsız kalmaları sınıf adına içler acısı bir durumdu. İşçilerin kendi bilinç düzeylerini düşünürsek, direnişimize işçilerin gelmesini engelleyen ya da bizzat getirmeyen esasen işyeri temsilcileri olmuştur. DİSK'te örgütlü olan bu fabrikalardan direndiğimiz 71 gün boyunca ne fabrika ziyaretleri ne de temsili ziyaret gerçekleşti, böylece DİSK bölgede gündem haline gelen bir direnişe destek göstermemeyi başarmış oldu.

Biz Türk-İş'e bağlı Petrol-İş Sendikası'na üyeyiz. Petrol-İş İzmir Şube Başkanı Gani Gündoğdu ile görüşmeye gittiğimizde gördüklerimiz şaşırtıcı değildi. 30 yıldır oturduğu koltuktan kalkmamakla övünen ve üyeleri için “benim sizin gibi

2000 tane işçim var” anlayışıyla bakan bu sendika bürokratinin direnişimiz karşısındaki tahammülsüzlüğü bize bir kez daha sendikal bürokrasinin mücadeleye bakışını göstermiş oldu. “Sen kimsin, bırakın da ben örgütleyeyim fabrikayı”, “bana mı sordunuz örgütlenirken, çadır açarken” gibi söylemleri ise, işçileri özne olarak görmek bir yana patronlara peşkeş çekmenin tezahürüydü. “Ah erkek olsaydınız” diye hadsiz bir tutum sergileyen başkana gereken cevabı verdik.

- Yine Çiğli AOSB’de Dost Cam işçileri direnişteydi. İlişkileriniz nasıldı?

- Dost Cam fabrikası işçileri DİSK Keramik-İş Sendikası’nda örgütlenme çalışması yürüten bir arkadaşları işten atıldığı için üretimi durdurdu ve fabrikanın içinde beklemeye başladılar. Biz duyduğumuz ilk anda hemen oraya gittik. Akşama doğru polis, çevik kuvvet ve TOMA geldi. Bu hamle işçileri korkutma çabasıydı. Bizler de müdahale ihtimaline karşı fabrikalarının önünden ayrılmadık. Fakat sendika temsilcilerinin patronla yapmış oldukları pazarlık sonucunda işçiler fabrikadan çıktılar ve kapı önü direnişine geçtiler. İlk haftalarda düzenli olarak Dost Cam işçilerini ziyarete gittik. Birleşik mücadele vurgusu ile sohbetler gerçekleştirdik. Bize desteğe gelenleri oraya yönlendirdik. İşçileri yalnız bırakmadığımız için her seferinde onların da bizi ziyarete geleceklerini ifade etmelerine rağmen bireysel olarak çadırımıza geldiler. İşçilerin çoğu kez sendika yönetimini çadırımıza desteğe gelmek üzerinden zorladığını biliyoruz. Fakat buna rağmen direnişleri birleştirme amacı bir yana, sendikacıların bizim direnişimizi “onların sendikayla bir alakası yok, tacize uğramışlar” diyerek karalama çabalarına şahit olduk. Nitekim tacize uğrayıp bunun karşısında direnişte olsaydık bile bir sendikanın tutumu böyle olmamalıydı. Dar grupçu siyasal çizginin bu tutumunun sınıfa ihanetten başka bir anlamı yoktur.

- Direniş size neler kattı?

- Kadın işçilerin işyerlerinde yaşadığı problemlerin boyutlarını kavramış olduk. Biz direnişe başladıktan sonra ECA’da taciz nöbeti başladı, ardından benzer sorun ve taleplerle AVON direnişi başladı. Birbirleriyle organik bağıntısı olmasa da, sınıfın ortak aklı ve direniş deneyimi aktarıldı diyebiliriz. Biz direnişçi işçiler de saldırılara karşı daha özgüvenli ve tok cevap verebilmeyi geliştirdik.

- Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı ?

- Mücadelemiz Kastaş’la sınırlı değil. Biz mücadelemize devam edeceğiz. Bunun en önemli adımı gerçekleştireceğimiz kurultay olacak. Kadın işçilerin sorunlarını işlemeye devam edeceğiz. Kastaş’ı da bırakmayacağız. Bir yandan mahkememiz sürerken bir yandan da oradaki örgütlenmenin takipçisi olacağız.

Emekçi kadınlar mobbinge, tacize karşı buluştu

Ankara İşçi-Emekçi Kadın Komisyonu (İEKK), “İşyerlerinde mobbinge, tacize karşı direnişe ses ver” şiarıyla 11 Haziran günü etkinlik gerçekleştirdi.

SES Ankara Şubesi’nde gerçekleşen etkinliğe ÇHD’li avukat Evin Konuk ve Kastaş direnişçisi kadınlar konuşmacı olarak katıldılar.

Etkinlik, İEKK temsilcisinin tacizin, mobbingin ne olduğuna ve nasıl yaşan-
dığına dair sunumuyla başladı.

Ayrıntılı sunumunda İEKK temsilcisi, tacizin ve mobbingin özellikle işçi kadınlar üzerinde uygulandığına vurgu yaptı. Kadınların işyerlerinde yaşadıklarının taciz ya da mobbing olduğunu bilemediklerine dikkat çekerek bilinçlenmenin önemine vurgu yaptı. Kadınların, ataerkil toplum ve kültür tarafından baskı altında olduğu ve tacize ya da mobbinge uğradığını dahi söylemekten çekindiğini belirtti. Son dönemde yaşanan direnişlerde ise öne çıkan talebin “mobbingin ve tacizin son bulması” olduğuna dikkat çekerek, Kastaş, AVON gibi direnişleri örnek gösterdi. İEKK temsilcisi bilinçlenmenin, dayanışmanın ve örgütlenmenin önemine vurgu ve çağrı yaparak konuşmasını tamamlayıp sözü Av. Evin Konuk’a bıraktı.

AV. KONUK: MÜCADELE İÇERİSİNDE HUKUKİ MÜCADELE

Av. Evin Konuk konuşmasına mobbingin yasadaki ne şekilde yer aldığını anlatarak başladı. Patronun yükümlülüğü, işçi-patron arasındaki ilişki, mobbingin istifaya zorlama-yıldırma olarak kullanıldığı, mobbingin ispatlanması-hukuki deliller-tanıklık gibi işyerlerinde özellikle kadınların karşılaşılabileceği durumları belirterek, yasadaki haklar üzerinden bilgilendirme yaptı. Yasadaki maddelerin erkek egemen yargı tarafından nasıl yorumlandığını belirterek, emsal davalara ilişkin örnekler verdi.

Av. Konuk, işyerlerinde işçilerin dayanışmasının ve birliğinin bu tarz davalarda önemli ölçüde etkili olduğuna vurgu yaparak, “Yalnızca hukuki mücadele yetmez. Dava açmak, şikayet etmek vb. verilecek toplam mücadelenin bir parçası olabilir ancak. O nedenle emekçilerin, emekçi kadınların yan yana gelmesi, örgütlenmesi daha önemli ve belirleyici” dedi.

Avukat Evin Konuk’un konuşmasının ardından emekçi kadınlar sorunun hukuki boyutuyla ilgili sorular sordular.

TACİZE, MOBBİNGE DİRENİŞİN ADI: KASTAŞ

Ardından Kastaş işçisi kadınlar fabrikada yaşadıklarını, direniş öncesi ve sonrası süreci Ankaralı emekçi kadınlarla paylaştılar. Üretimde verimliliği arttırmak için formlerin işçi kadınlara tacizci ve aşağılayıcı yaklaşımlarını, fabrikada erkek işçi-kadın işçi ayrımının boyutlarını ve bu sorunlar karşısındaki işçi kadınların yaklaşımlarını anlattılar. Ücret, çalışma koşulları gibi sorunların da olduğu fabrikada daha elzem olan sorunun işçi kadının onursuzlaştırılması olduğuna dikkat çekerek buna boyun eğmedikleri için işten çıkarıldıklarını belirttiler. Direniş sürecini de anlatan direnişçi kadınlar mücadelelerinin bitmediğini ifade ettiler. İşçi kadınların yaşadıkları sorunların farkına varmaları ve sessiz kalmamaları için önümüzdeki günlerde mobbing ve tacize karşı neler yapılabileceğinin tartışılacağı bir işçi kadın kurultayı yapmayı düşündüklerini de belirttiler.

Konuşmaların sonrasında verilen aranın ardından etkinlik söyleşiyle devam etti. Pek çok sektörden emekçiler, yaşadıkları sorunları ve bu sorunlar karşısında neler yaptıklarını anlattı.

LYS karşıtı şenlikler gerçekleştirildi

Devrimci Liseliler Birliği (DLB) 11 Haziran günü İstanbul ve Ankara'da LYS karşıtı şenlikler düzenledi.

İstanbul **Kadıköy**'deki Yoğurtçu Parkı'nda düzenlenen şenlik kitlenin seklanması ve saygı duruşu ile başladı. Ardından sahne Grup Karar ve Grup Anares'e bırakıldı.

Sonrasında sahneden 'devlet dersinde katledilen çocukların' isimleri sayıldı ve kitle "Yaşıyor!" diye haykırdı. "Çocukların katili sermaye devleti!" sloganı atıldı.

Şenliğin devamında Işığın Yansıması, Hacı Hatice Bayraktar Anadolu Lisesi Müzik Grubu, Efan Şeşen ve şair Osman Genç sahne aldı.

DLB: YAŞAMI KÖLELEŞTİRİLEN MİLYONLAR İÇİN MÜCADELE EDİYORUZ

Osman Genç'in şiir dinletisi sonrasında Kartal'daki silahlı saldırıda yaralanan DLB temsilcisi konuşma gerçekleştirdi.

DLB temsilcisi, Ortadoğu'da, Kürdistan'da devam eden katliamları teşhir ederken, Yunanistan'da katledilen Alexis'i, ABD'de katledilen Michael Brown'u ve Türkiye'de katledilen çocukları andı.

İş cinayetlerinde, eleme sınavlarında, stajlarda katledilen gençleri anan DLB temsilcisi, okullardaki tacizi, tecavüzü ve gerici kuşatmayı protesto etti. Hatice Yürekli'yi de anan DLB temsilcisi "Yaşamı köleleştirilmiş milyonlarca işçi ve emekçinin haklı davası için mücadele ediyoruz" dedi. Son günlerde liselerdeki gericiliğe karşı öğrencilerin başlattıkları eylemlerin bir kıvılcım çıktığını ifade eden DLB temsilcisi "düzene karşı devrim" mücadelesini büyütme çağırıldı.

DGB: ABLUKAYI DEVRİM VE SOSYALİZM MÜCADELESİYLE KIRACAĞIZ

Ardından Devrimci Gençlik Birliği (DGB) temsilcisi üniversitelerde yaşadıkları taciz, tecavüz, baskı vb. saldırıları

teşhir ederek üniversitelerin de abluka altında olduğunu, üniversitelilerin faşist saldırılarla karşı karşıya olduğunu ifade etti.

Bu saldırganlığın toplum genelindeki atmosferden bağımsız olmadığını dile getiren DGB temsilcisi, Kürdistan'daki katliamları kınayarak çözümün devrim ve sosyalizm mücadelesinde olduğunu ifade etti. DGB temsilcisi bu hedef doğrultusunda düzenlenecek DGB II. Yaz Kampı'na çağrı yaparak konuşmasını sonlandırdı.

Konuşmanın ardından sahneye çıkan Grup BEK Hrant Dink ve Roboski'de katledilenler için şarkılarını seslendirdi.

Sonrasında Altherm direnişçisi söz alırken, bir buçuk aydır direnişlerini devam ettirdiklerini ifade ederek DLB'nin şenliğini selamladı. Özgürlüklerin her alanda kısıtlandığının altını çizen Altherm direnişçisi mücadele çağrısıyla konuşmasını sonlandırdı.

Devamında Avrupa DGB'nin etkinliği yolladığı mesaj okundu. Avrupa DGB'nin

mesajının okunmasının ardından sahneye çıkan Grup Naira'nın farklı dillerden seslendirdiği ezgiler ve halaylarla şenlik devam etti. Sonrasında ise bir 'kızıl afacan' söz aldı. Kartal'da silahla vurulan DLB'nin kardeşi olan 'kızıl afacan' saldırıyı kınayarak düzene karşı "yaşasın devrim, yaşasın sosyalizm" dedi.

Son olarak, elemeci sınav sistemine, geleceksizliğe ve bütün bir düzene karşı gençlik birliğe, devrime, mücadeleye çağırıldı. DLB saflarında örgütlenme ve mücadele çağrısı yapılarak, "Geleceğimiz ve değişecek dünya" vurgusuyla etkinlik sonlandırılırken "Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!", "Liseliler birliğe DLB'ye!" sloganları haykırıldı.

Ankara'daki şenlik ise Kuğulu Park'ta DLB adına yapılan açılış konuşmasıyla başladı. Son bir hafta boyunca gelişen liseli hareketine dikkat çekildi. Hareketin Ankara'daki liselere de sıçradığı söylenecek okullardan ses verme çağrısı yapıldı. Ayrıca hareketi daha ileri çekecek yol ve yöntemlerin tartışılması gerektiği söylendi.

Devamında müzik dinletisi yapılarak şiirler okundu ve halay çekildi.

Şenliğin son kısmında yapılan forum ise okul meclisleri, parasız eğitim ve sınavsız üniversite üzerine yapılan üç konuşmayla başladı. Daha sonraki tartışmalar ise daha çok okul meclisi deneyimleri, okul meclislerinin kapsamı, görevi ve işleyişi üzerine oldu. Yapılan tartışmaların ardından, DGB 2. Yaz Kampı'na çağrı yapılarak şenlik sonlandırıldı.

FAŞİST SALDIRIYA KARŞI EYLEM

Şenliğin ardından DLB'liler İstanbul Kartal'da şenlik faaliyetine yönelik faşist saldırıya karşı Yüksel Caddesi İnsan Hakları Anıtı önünde eylem yaptı, "Kurşunlar işlemez daha güçlü geleceğiz!" dedi.

Lise şenliğimiz üzerine...

11 Haziran Cumartesi günü Kadıköy'de DLB tarafından düzenlenen LYS karşıtı lise şenliği başarıyla gerçekleştirildi. Yoğunluklu olarak liselilerin katıldığı şenlikte aileler ve çevreden merak edip gelenler de vardı. Bu sayede daha fazla insana sesimizi duyurabilmiş olduk. Diğer yandan hedeflenen kitle-selliğe ulaşamamış olsa da şenliğin her gün bombaların patladığı bir atmosferde yapıldığı düşünüldüğünde katılımcı sayısı gayet iyiydi. Sayının beklenilenin

altında kalmasının bir nedeni; liselerin bugünkü isyan ateşine kıvılcım olan İstanbul Erkek Lisesi, Çağaloğlu Anadolu Lisesi, Galatasaray Lisesi gibi liselerin bulunduğu bölgelerde şenlik çağrısının zayıf kalması olabilir.

Okul grupları ve bağımsız gruplar farklı türlerden müzik yaparak şenliğe destek verdiler. Grupların yanı sıra programda DGB ve DLB temsilcilerinin ve bir kızıl afacanın konuşmalarına da yer verildi.

DGB adına yapılan konuşmada bugün üniversitelerdeki baskı ortamının ve eğitimdeki gericileştirme politikalarının liselerden farklı olmadığı vurgulandı, bu açıdan lise sıralarından başlayarak örgütlenmek gerektiği belirtildi.

DLB konuşmasında ise saldırılara ve engellere karşı mücadeleyi büyütmenin gerekliliği vurgulandı. Konuşmalar genel anlamda doyurucuydu. Ancak liselerden katılımın az olmasıyla da bağlantılı olarak, son dönemde liselerde yaşanan eylemli süreçleri şenliğe taşıma süreci eksik kaldı.

Ayrıca şenlik alanının düzenlenme-

sinde bolca kullanılmış olan DLB şiarlarının yer aldığı yaratıcı pankartlar DLB'li-lerin hangi talepler etrafında birleştiğini göstermek açısından oldukça işlevseldi.

Yayın standında "Liselilerin Sesi" dağıtımı yapılarak liselilerle sohbet edildi. Geleceksizliğe, sömürüye, gericiliğe karşı mücadeleyi büyütme için liselilere çağrı yapılarak liselilerin birliğini büyütme ve güçlendirmek üzere anlamlı adımlar atılmış oldu. Dayanışma ruhunun oldukça yoğun hissedildiği şenlik, toplamında anlamlı bir deneyim olarak gerçekleşmiş oldu.

KADIKÖY'DEN BİR DLB'Lİ

LYS karşıtı şenliklerimiz üzerine

Karanlığa karşı geleceğiz ve değişecek dünya!

Geleceğiz ve değişecek dünya dedik. 11 Haziran'da Devrimci Liseliler Birliği olarak İstanbul ve Ankara'da LYS karşıtı şenlikler örgütledik. Bu sırada bir çok saldırı ile karşı karşıya kaldık. Bir yoldaşımız kurşunlandı ve "kurşunlar işlemez" diye haykırdık. Kürdistan'da her gün vahşetin yaşandığı, metropollerde bombaların patladığı bir dönemde güllük gülistanlık bir atmosfer beklemiyorduk elbette. Bizler Devrimci Liseliler Birliği olarak dünyayı değiştirme mücadelesi içerisinde bir savaşın içinde olduğumuzun bilincindeyiz. Bu savaşta en önemli silahımız ise birliğimiz ve devrimci kararlılığımızdır.

ŞENLİĞE GIDERKEN

Her gün bombaların patladığı, sistemin kriz içerisinde debelendiği ve kitleleri sopa ve açlık tehdidi ile susturmaya çalıştığı bir dönemde, biz liselilere birliğimizi ve mücadelemizi güçlendirme çağrısında bulunduk.

Eğitim sisteminin çürümüşlüğü, yayılan pis kokularla kendisini gösteriyor. Bu çürümüşlük içerisinde, liseli arkadaşlarımız okul yönetimlerine sırtlarını dönerek gelecek güzel günlerin çağrısını yapıyor. Şenliğimiz elemeci eğitim sistemine, gericiliğe, karanlığa, savaşlara ve saldırganlığa karşı liselilerin özgürlük ve gelecek haykırışının kürsüsü oldu.

İki il üzerinden farklı deneyimlere sahip olsak da, genel bir değerlendirme yapmak gerekiyor. Gelecek liseli gençlik hareketine öncülük etmek misyonunu taşıyoruz ve deneyimlerimizden öğrenmek zorundayız. Şenlik hazırlıkları açıl-

sından bir ilde yaptığımız pratiğin belirli yanlarını aktarmak önemli. Şenliğin ön sürecinden, programına, afiş tasarımından sanatçıların ayarlanmasına, maddi ihtiyaçların karşılanmasından alan düzenlenmesine kadar herşeyiyle DLB'nin insiyatifinde gelişmesi, liseli yoldaşlarımız adına önemli bir deneyimi işaret ediyor.

Şenliğe giderken, ön hazırlık sürecinin önemli politik ayaklarından birisi okul meclislerini toplamak ve imza kampanyasını bunun bir aracına dönüştürmektir. Meslek liseli buluşmamız sonrasında meslek liselerine özgü ek puan ve baraj puanı üzerinden bir kampanya süreci işletmeyi önümüze almıştık. Bunu imza kampanyası ile birleştirdik.

İmza kampanyamızı belirli alanlarda sınırlı bir şekilde kullandık. Şenliği örgütlerken geniş katılımlı toplantılar, piknikler, şenlik komitesi vb. görece daha dar ekipleri işlettik. Lise gruplarının şenlikte çıkması ve onlarla bir temas noktası yakalamamız ise anlamlı oldu. Şenliğin bir parçası olarak sınıf devrimcileri alanda güvenlik ve alanın dizaynı için bizlere destek sundular.

Şenliğin ön hazırlığını politik ve pratik olarak iyi kurgulasak da, liselerde gelişen "sırtını dön" hareketi ile şenlik çalışmamızı birleştirememiş olduk. Gerçekleştirdiğimiz şenlik bu tür tepkilerin çıktığı liselerin mücadele kürsüsüne dönüşebildi. DLB ise bu tepkinin örgütlü gücü olmak için önemli bir zemine dönüşebilir. Bunu hem çalışmamızın verili sınırları hem de politik reflekslerimizin zayıflığı

nedeniyle yapamadık.

Direnişçi işçileri ziyaret ederek şenliğimize çağırdık. Bir çok lisede ve meslek lisesinde şenliğe çağrı materyallerini kullandık. Okul odaklı çalışmamız açısından Hacı Hatice Bayraktar Anadolu Lisesi'nde gerçekleştirdiğimiz faaliyet, yerel yayın çalışması ile birleştirildi. En anlamlı deneyimlerimizden biri sonucundan bağımsız olarak burada şekillendi. Kitle çalışması açısından ise, her gün liselere yönelik yapılan çağrılar ve merkezi yerlerde açılan standlar bizleri liseli arkadaşlarımız ile tanıştırdı. Kartal'da yaşanan saldırı anında ve sonrasında refleksimiz açısından anlamlı bir pratik izledik.

"CÜRET, YİNE CÜRET!"

Şenlik gününde ise, varolan potansiyelimizi ve dinamizmi gördük. Gelecek süreçlere hazırlığın kendi adımıza önemli olduğunu bir kez daha deneyimledik. Önümüzdeki dönem açısından, okullardan doğru örgütlenen bir DLB ve etkinlikler için bugünkü deneyimden güç alacağız.

Birliğimizin güvencesi okullardır. DLB olarak okullara dayalı bir çalışma örerak, bugün okul yönetimlerine sırtını dönen, ancak yarın bütün bir sistemi karşısına alacak olan liselileri kucaklayacağız.

Liselilerin Sesi'nin yarı yıl içerisindeki çağrısını şenlik değerlendirmemiz vasıtasıyla yineliyoruz: Ses ol, ışık ol, DLB'li ol! Karanlığa karşı geleceğiz ve değişecek dünya!

DEVİRMCİ LİSELİLER BİRLİĞİ

"Kurtuluş mutlaka ellerimizdedir!"

Merhaba, yoldaşlar,

Size 11 Haziran Cumartesi günü LYS'ye, elemeci sınav sistemine karşı gerçekleşen şenliği kendi gözümünden anlatacağım.

Ben orada kendi geleceğimi kurtarmak, sınav sisteminin geleceksizliğini ortadan kaldırmak için bulundum. Ailemin baskılarını aşmak kolay olmadı fakat; ne kadar çok istediğinizi belli ederseniz ve vazgeçmezseniz her şeyi elde edebilirsiniz. Hepimizin bildiği gibi sermaye devleti okullarımızda biz öğrencileri sömürmeye devam ediyor. Aslında sermaye devletinin bizlere vaat ettiği ekmek fırınları, gerçekte kırıntılardan ibaret kalıyor. Devlet okulu dediğimiz okullarımız bağış adı altında biz öğrencilerden para topluyor, sınavlar için ücret istiyor. Bizler eşit ve parasız eğitim istiyoruz. 9 yaşlarında arkadaşlarımız sınavlardan düşük not aldığı için kendi yaşamlarına son veriyor. LYS karşıtı şenliğimizde sınavlar yüzünden hayatını kaybeden arkadaşlarımızı, Nazımlar'ı, Ahmedler'i, Orhanlar'ı andık. Halaylarımıza çevreden katılım sağlandı. Şenliğimizde hep beraber ve tekrar tekrar "Geleceğiz ve değişecek dünya! dedik ve demeye devam edeceğiz. Kurtuluş mutlaka ellerimizdedir!"

KARTAL'DAN BİR DLB'Lİ

"İyi bir etki yarattık"

Gerçekleştirdiğimiz şenlik çok güzel ve verimli geçti. Bütün öğrencilerin sorunlarının daha büyük kitlelere ulaşmasında yardımcı oldu. Söylediğimiz şarkılarla, çektiğimiz halaylarla iyi bir etki yarattık alanda. Gelen herkesin hem eğlendiğini ve hem de amacımızı anladıklarını düşünüyorum. Sıradan bir Cumartesi gününü çok dolu ve verimli geçirdik.

KARTAL'DAN BİR DLB'Lİ

Biz geleceğiz, bunu şenlikte gördük

Öncelikle LYS karşıtı şenliğin amacı hayatımızı bir sınava bağlayamayacaklarını göstermekti. Aynı zamanda dinci-gerici eğitime, staj sömürsüne, okullarda artan taciz-tecavüze karşı bir şenlikti. Şenliğimiz daha otobüslere binerken başlamıştı. Alana giderken, marşlarla,

şarkılarla coşkulu bir havada yola çıkmıştık. İstedikimiz kadar kişi gelmese de dolu dolu geçti şenliğimiz. Birlik içindeydik, herkes birbiriyle ekmeğini, suyunu paylaştı.

Yeni insanlarla tanıştık, çevremizi çoğalttık. Sahne alan gruplar da çok güzel-

di. Sloganlar ve pankartlarımız amaçlarımızı özetliyordu.

Çürümüş eğitim sistemine, paralı eğitime karşı biz geleceğiz.

Bunu gördük.

HACI HATİCE BAYRAKTAR LİSESİ'DEN BİR DLB'Lİ

Liselerde protestolar sürüyor: “Hep birlikte sırtımızı dönelim”

Sermaye iktidarının liselerdeki kuşatmasına; eğitim sistemindeki çarpıklığa, okullardaki gericiliğe, taciz, tecavüz ve baskılara karşı liselilerin protestoları sürüyor. İstanbul Erkek Lisesi mezuniyet töreninde müdürün protesto edilmesi ardından pek çok lisede öğrenciler protestoya destek olurken, öğrenciler desteklerini yayımladıkları bildirilerle duyuruyor.

İstanbul Erkek Lisesi ardından Galatasaray, Cağaloğlu, Vefa ve Bornova liselerinde yükselen protestolara Kadıköy Anadolu, Notre Dame de Sion, Çiğli Fen ve Gazi Anadolu liseleri de eklendi.

Kadıköy Anadolu Lisesi Öğrenci Meclisi'nin sosyal medya üzerinden yayımladığı bildiride okuldaki baskılar kinayeli bir şekilde protesto edildi. Metinde çok sayıda bölümün üzeri çizilerek sansürlük protesto edilirken, metnin sonuna da “incelendi, idare” kaşesi basıldı. Metinde sansürlenmeyen kısımda ise şu ifadeler yer aldı:

“Kadıköy Anadolu Lisesi öğrencileri olarak giriştiğimiz etkinlikler, idareciler tarafından destek görmektedir. Okulumuzda hiçbir problem bulunmamaktadır. Etkinliklerimize kesinlikle sansür uygulanmamaktadır. Kulüp faaliyetlerimiz özgürce gerçekleşmektedir. Son olarak proje okulları öğrencilerinin yaptıkları yanlışlıklardan derhal dönmelerini tavsiye ediyoruz.”

“Bağcı Notre Dame de Sion'lular” imzasıyla bildiri yayımlayan Notre Dame de Sion öğrencileri de siyasi iktidarın politikaları doğrultusunda hayata geçirilen eğitim modelini teşhir ederek buna boyun eğmeyeceklerini dile getirdi.

Ankara'da geçtiğimiz günlerde pro-

testoların yükseldiği Tuzluca'yı Anadolu Lisesi'nin ardından Gazi Anadolu Lisesi öğrencileri de bildiri yayımlayarak okul yönetimini teşhir etti. Dini etkinliklere zorla götürüldüklerini ifade eden öğrenciler, siyasi iktidarın gerici politikalarının dayatılmaya çalışılmasına tepki gösterdi.

İzmir'de Vefa Lisesi'nde “Proje Okul” adı altında uygulanan baskıları protesto eden öğrencilerin bildirisinin ardından Bornova Anadolu Lisesi öğrencileri de bildiri yayımlamış, “Bizler okuldan giden müdürün mü yoksa yeni atanan müdürün mü daha dinci olduğunu anlamaya çalışmaktan bıktık” demişti. Çiğli Fen Lisesi öğrencileri de bildiri yayımlayarak İs-

tanbul Erkek Lisesi'nde başlayan protestoları desteklediklerini açıkladı. Bildiride “Okullarımızda öğrenciler üzerindeki gerici baskıların ve uygulamaların bir an önce son bulmasını istiyor, benzer baskılar altındaki diğer okullarda eğitim gören arkadaşlarımızı bizimle kol kola durmaya çağırıyoruz” denildi.

Baskı ve gerici uygulamalara karşı liselerin açtığı isyan bayrağına Gebze'den liseler de katıldı. Öncü Kültür Lisesi ile Yeni Umut Lisesi öğrencileri yayınladıkları bildirilerle “‘Dindar ve kindar’ nesil yetiştirmek isteyenlere karşı bizler de arkadaşlarımız gibi karanlığa bir ışık yakıyoruz” dedi.

DLB: Ses ol, ışık ol, yumruk ol!

Devrimci Liseliler Birliği (DLB), son günlerde liselerden yükselen seslere ilişkin açıklama yaptı.

DLB'nin açıklamasında şu ifadeler yer aldı:

“Liselerimizde yakılan kıvılcım giderek büyüyor, her yeri sarıyor. Bizlere dayatılan koyu geleceksizliğe, baskılara, gericiliğe karşı bizler ‘Ses ol, ışık ol, yumruk ol’ diyerek, ‘karanlığa geçit yok’ diye haykırıyoruz liselerimizden. Liselerimizde artan tacize, tecavüze, eleme sınavları yüzünden intihar eden arkadaşlarımıza, gerici müfredatlara karşı bir kıvılcım çaktık. İlk olarak İstanbul Erkek Lisesi'nde mezuniyet töreninde müdür konuştuğu sırada sırtını dönerek tepkilerini dile getiren arkadaşlarımıza, ardından Galatasaray Lisesi, Vefa Lisesi, Cağaloğlu Lisesi başta olmak üzere Türkiye'nin birçok yerinden liseler dahil oldu.

‘Karanlığa karşı’ bildiri yayınlayan liselerden bir tanesi de Samsun Anadolu Lisesi. Samsun Anadolu Lisesi öğrencileri tarafından yazılan bildirinin ardından okul TEM polislerince basıldı. Şüphesiz ki bütün bu saldırılar dinci-gerici politikaları ile geleceğimize saldıran sermaye iktidarının şefinin açıklamalarından bağımsız değil. ‘Yaşanan bunca hadiseden ders almayan birilerinin halen liseleri, üniversiteleri kaşıyarak, toplumun ulaşabildikleri her kesimini tahrik ederek, yeni huzursuzluklar peşinde koştuklarını biliyoruz. Ama milletimiz bunların gerçek yüzünü gördü’ diyerek bizden ne denli korktuklarını belli etmiş oldular.

Bir kez daha lise sıralarından, üniversite amfilerinden, fabrikalarda makine başlarından haykırıyoruz ‘Korkularınızı daha da büyüteceğiz. Karartmaya çalıştığınız geleceğimiz için ses olup, ışık olup tek bir yumruk olarak karşınıza dikileceğiz.’”

Kartal'da faşist saldırı: Bir DLB'li vuruldu

Devrimci Liseliler Birliği (DLB), 11 Haziran'da İstanbul Kadıköy'de yapılan LYS karşıtı şenliğin çalışmalarını 9 Haziran günü Kartal'a taşıdı. Bankalar Caddesi'nde stand açan DLB'liler, gençliği şenliğe ve eleme sınavlarına karşı mücadeleye çağırdılar.

Stand faaliyeti sırasında DLB'lilere saldıran faşist, bir DLB'liyi silahla bacağından vurdu.

Saldırıya karşı aynı akşam saldırının gerçekleştiği yerde eylem yapıldı. Saat 19.30'da Kartal Bankalar Caddesi'nde bir araya gelen ilerici güçler faşist saldırı karşısında dayanışma sergilediler. Top-

lanmanın ardından, ajitasyonlarla faşist saldırı Kartallı emekçilere teşhir edildi. Bankalar Caddesi boyunca dosta düşmana devrimci faaliyetin engellenemeyeceği gösterildi.

Daha sonra saldırının gerçekleştiği yerde DLB adına yapılan açıklamada saldırı anlatıldı. Açıklamanın ardından vurulan DLB'li Çağdaş Ekinci'nin babası konuşma yaptı. Faşist saldırının hesabının sorulacağını söyleyen baba Ekinci, “Ben oğlumla gurur duyuyorum. Bu sokakta bizlere sıkılan kurşunun hesabını soracağız. Gelsinler bize sıksınlar. Biz çocuklarımızla gurur duyuyoruz. Bir oğul bü-

yütmelisin dediler iki oğlum var, benim canım da size feda olsun” diye konuştu.

Eğitim Sen Kartal Şube Yönetimi de DLB'nin yanında olduğunu belirten açıklama yaptı. Eyleme Partizan, TKH, Halk Cephesi ve Eğitim Sen destek verdi.

DLB, ertesi gün de faaliyetine devam ederek saldırının gerçekleştiği yerde gençliği mücadeleye çağırdı. Pek çok lisenin ilgi gösterdiği faaliyette, silahlı saldırıyı duyan emekçiler de geçmiş olsun dileklerini iletiler. Şenlik çağrısı güçlü bir şekilde yapılarak faaliyet sonlandırıldı.

Piyasacı eğitimi durduralım!

Türkiye’de eğitim her kademesinde paralıdır. Sermaye devletinin yasalarında sosyal bir hak olarak tanımlanan “parasız eğitim” hakkı, ancak kâğıt üzerinde kalmaktadır. İlköğretimden başlayarak kayıt parası, eğitime katkı payı, fotokopi parası, aidat parası vb. biçimlerde her şey “mevzuat bir kenara bırakılarak” ücretlendirilir. Bu ücreti ödememe karşısında herhangi bir yaptırım uygulanamayacağı için, aileler ve öğrenciler okul müdürlükleri tarafından “rencide etme” yöntemi ile “cezalandırılır”. Yani bu düzen insanları yoksul bıraktığı yetmiyormuş gibi; emeğiyle, onuruyla yaşayıp çocuğunu büyötmeye çalışan insanları “yoksulluğuyla utandırmaya” çalışır.

Üniversiteler ise sermaye düzeni için tam bir ticarethanedir. Eğitim her bölümü ile piyasalaştırılarak sermayenin hizmetine sunulmuştur. Üniversitenin akademik-teknik imkanları Tekno-Kentlerle

sermaye gruplarının AR-GE (Araştırma Geliştirme) departmanlarına dönüştürülmüştür. Öğrencilerin girmesi yasak olan sözde bu akademik saha, her türlü üretim aracının, savaş makinesinin geliştirilmesi için sermayenin hizmetine sunulmaktadır.

Üniversite dekanları yayınevi şirketleri ile anlaşarak öğrencileri pahalı ve nitelsiz kitapları satın almaya zorlar. Rektörlükler anlaştıkları bankaların banka kartlarını öğrenci kartları olarak bastırır. Çoğu üniversitenin öğrenci kartları aynı zamanda banka/kredi kartıdır. Ve bu kartların alınması zorunlu tutulur. Karşılığında ise rektörlerin makam araçları bankalarca yenilenir. Rektörler, dekanlar, bölüm başkanları bankalar ve yayın evleri tarafından “hediyelere” boğulur. Soygunculuğun, yolsuzluğun, rüşvetçiliğin üniversitelerdeki iz düşümüdür yaşanan.

En son Marmara Üniversitesi'nde

“bütünleme sınavlarının kaldırılması” üzerinden yaşanan örnek, eğitimin ticarileştirilmesinin en bariz yansımasıdır. Marmara Üniversitesi’nde ücretsiz bütünleme sınavları kaldırılarak öğrenciler ücretli yaz okullarına bırakılmak istenmektedir. Üniversite rektörlüğü hiç utanmadan, çekinmeden derdinin eğitim değil, öğrenciler üzerinden para kazanmak olduğunu ortaya koyuyor. Peki bu cesareti nereden alıyor? Birincisi; öğrencilerin örgütsüzlüğünden! İkincisi ise; zaten düzenin soyguncu, rantçı ve rüşvetçi bir düzen olduğundan.

O zaman biz ne yapacağız? Birincisi; DGB saflarında örgütleneceğiz. İkincisi ise; bütün bu soygunculuğun, yolsuzluğun, rüşvetçiliğin kaynağı olan sermaye düzenini yıkacağız. Ancak o zaman parasız, bilimsel, nitelikli, eşit, anadilinde bir eğitime ulaşabiliriz.

D. GÜRCÜ

Herkese parasız, bilimsel, ana dilde eğitim!

Üniversitelerin kapanış dönemi bu yaz da “bütünleme sınavları” ve “ yaz okulları” gündemiyle başladı... Parasız eğitim ve sosyal devlet kandırması da bir kere daha gün yüzüne serildi.

Binlerce öğrenciyi ilgilendiren “yaz okulu”, ticarileşmiş eğitimin şüpheşiz ki en çarpıcı örneğidir. Dönem içinde çeşitli biçimlerde “har(a)ç” parası alınırken, dönem bittiğinde ise soygun düzeni birkaç ders için binlerce lira alınarak sürdürülüyor. Ve bizler biliyoruz ki, birçok arkadaşımız harç parasını çıkarmak için çalışıyor, kimisi ise iş cinayetlerinde katlediliyor...

Sermayenin ihtiyacına göre şekillenen okullarda ve bölümlerde, geleceğin modern kölelerinin yahut diplomalı işsizlerinin yetiştirildiğini biliyoruz. Sayıları her gün artan özel okullar ise, sermaye için bir gelir kaynağı olarak işletiliyor.

Son dönemde ise, birçok okulda bütünleme sınavlarının ve yaz okullarının kaldırıldığı haberleri geliyor. Öğrenciler bütünleme sınavı kaldırılarak yaz okuluna mecbur bırakılmak isteniyor. Yaz okuluna kalan bir öğrenci, her bir ders için ortalama 200-300 TL ödüyor. Kendi okulunuzda yaz okulu açılmaması nedeni ile başka bir okulun (hele de bir özel okulun) yaz okulunda o dersi aldığınız takdirde bu rakam 2000 TL’yi bulabiliyor.

Özellikle devlet üniversitelerinde bütünleme sınavları ve yaz okulları kaldırıldığı için, öğrencilere özel okullar adres olarak gösteriliyor. Binlerce liralık yaz okulu ticareti ise böylelikle sürdürülmeye çalışılıyor.

Elbette bu soyguna karşı öğrenciler tepki gösteriyor. Kocaeli Üniversitesi’nden, Marmara Üniversitesi’ne, birçok üniversitede bütünleme sınavı ve yaz okulu hakkı için eylemler yapıldı. Bu da dönem dönem gündeme gelen, ama güncelliğini hiç kaybetmeyen “parasız eğitim” talebinin gençliğin önemli bir mücadele gündemi olduğunu bir kez daha hatırlatıyor.

Mevcut sistemin bu talebi karşılamaya olanağı yok. Çünkü sistem öğrencilere müşteri gözüyle bakıyor.

Bu nedenle önümüzdeki dönem içerisinde “parasız, bilimsel, ana dilde eğitim hakkı” için mücadeleyi büyötmeli, gençlik kitlelerini bu mücadelelerin parçası haline getirmeliyiz.

İ. Y. GÜN

Bildiri yayınlayan liseye polis baskını

Dinci-gericiliğin eğitim alanındaki saldırılarına tepki gösteren liseliler, yayınladıkları bildirimlerle “karanlığa karşı” mücadeleyi yükseltiyorlar. İstanbul Erkek Lisesi’nde başlayan protestonun ardından, ülkenin farklı kentlerinden bir dizi lisede öğrenciler bildiriler yayınlayarak “karanlığa teslim olmayacaklarını” dile getirdiler.

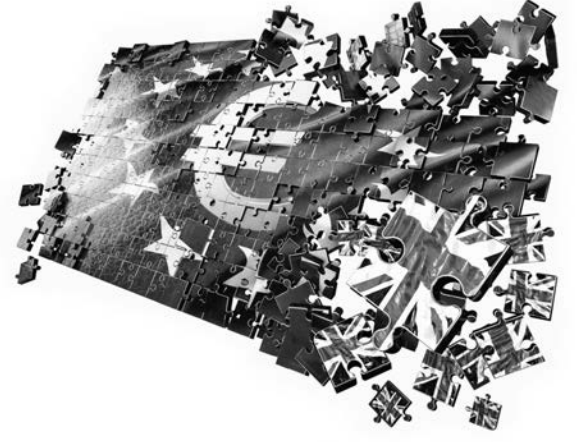
Liselilerin bildirimleri, sermaye devleti tarafından saldırganlıkla karşılandı. Dinci-gericiliğin şefi Tayyip Erdoğan’ın yaptığı konuşmada liselilerin tepkisinden duyduğu rahatsızlığı dile getirmesinin ardından devreye polis girdi.

Öğrencilerin bildiri yayınladığı liselerden biri olan Samsun Anadolu Lisesi’ne 13 Haziran sabahı Samsun Terörle Müca-

dele Şubesi’ne bağlı polisler tarafından baskın yapıldığı öğrenildi.

Edinilen bilgiye göre, sabah, mezun olan öğrencilerin okula girme isteği okul yönetimi tarafından engellenince kısa süreli gerginlik yaşandı. Bunun üzerine okul yönetimi okula polis çağırdı. Yönetimin çağrısı üzerine TEM polisleri okula geldi.

İngiltere’de Brexit Referandumu ve kapitalizmin korkusu

A. Engin Yılmaz

İngiltere 23 Haziran’da yapılacak olan önemli bir referanduma hazırlanıyor. Çok uzun süredir yürütülen İngiltere’nin AB üyeliği tartışması, yapılacak referandumla nihayet bir sonuca bağlanacak. Brexit (British Exit; yani İngiltere’nin Avrupa Birliği’nden ayrılışı) referandumu Başbakan Cameron’ın 2015 genel seçimlerinden önce, 2017 yılı içerisinde verdiği vaatlerin bir sonucu olarak gündeme gelmişti. AB’den çıkmayı savunan muhafazakarların güçlü basıncıyla 23 Haziran 2016 yılına çekilen referandum, sadece İngiltere’nin değil, tüm Avrupa’nın, dahası dünyanın da gündemine oturmuş bulunuyor.

AB’nin dağılabileceği inancıyla Avrupa’da korku, dünyada ise endişe yaratmış bulunan referandum, ABD, Almanya, Fransa, IMF ve çeşitli sermaye gruplarını harekete geçirmiş ve uluslararası bir sorun haline gelmiş bulunuyor. Uluslararası Para Fonu (IMF) Başkanı Christine Lagarde, “Brexit uluslararası bir mesele. Son 6 ayda ziyaret ettiğim bütün ülkelerde bana Brexit’in ekonomik sonuçları soruluyor” diyor. İngiltere’nin AB’den ayrılması durumunda dış finansmanda keskin bir düşüşe bağlı olarak sterlinin önemli ölçüde değer yitirebileceğini, yatırım ve tüketimde büyük daralma olabileceğini sözlerine ekleyen Lagarde, sorunun sadece İngiltere’nin iç meselesi olarak görülmemesi uyarısında bulunuyor.

ABD Başkanı Barack Obama, İngiliz seçmenlere 23 Haziran’daki referandumda sorulacak olan “İngiltere AB’de kalsın mı, ayrılсын mı?” sorusuna “AB’de kalsın” demelerini halkın görevi olarak sunuyor ve vermeleri gereken cevabı adeta dikte ettiriyor. Bunu yapmamaları durumunda “İngiltere ve ABD arasında yapılacak olan ticari anlaşmanın sıranın sonuna atılacağı” tehdidinde bulunuyor. İsveç Dışişleri Bakanı Margot Wallstrom ise, referandumdan AB’den çıkma yönünde karar çıkması durumunda AB’nin dağılmasının önünün açılacağını, başka ülkelerin de İngiltere’nin yolunu tutabileceğini ve bunun bir domino etkisi yaratabileceğini söyleyerek, adeta AB’nin ortak kaygısını dile getirmiş oluyor.

DAYANAKSIZ HAYALLER VE KATI GERÇEKLER... YA DA AB’NİN SONU MU?

Avrupa Birliği, emperyalist merkezler tarafından dünya işçi sınıfı ve emekçi kitlelerine ve ezilen halklarına “refahın ve

demokrasinin”, “barışın ve özgürlüğün”, “çağdaşlığın ve uygarlığın” temsilcisi olarak sunulmuştu. Türkiye’nin egemenleri ve liberalleri de “çağdaş uygarlık yürüyüşü”nde AB üyesi olmanın, “refaha ve demokrasiye” ulaşmakla eş anlamlı olduğunu ileri sürerek emekçileri aldatmayı, sersemletmeyi ve temelsiz hayallerle oyalamayı amaçlayan gerici bir propaganda yükseltiyorlardı.

Gelinen aşamada bu gerici propaganda bizzat AB’nin icraatları üzerinden yerle bir olmuş, liberal reformistlerin rüyaları son bulmuş, işçi ve emekçiler acı gerçeklerle yüz yüze kalmış bulunuyor. Bunun böyle olduğunu görüp anlamak için tüm Avrupa ülkelerindeki sosyal yıkım ve kemmer sıkma saldırılarına, büyüyen işsizliğe ve yoksulluğa, bunun yol açtığı sosyal mücadelelere, yükselen ırkçılığa, birliğin etkin üyeleri olan Almanya, Fransa ve İngiltere’nin Ortadoğu, Kafkasya ve Kuzey Afrika gibi bölgelerde yürüttüğü barbarca müdahale ve savaşlara bakmak yeterlidir. Eğer AB, emperyalist merkezlerin iddia ettiği gibi refahın kalesi ise Yunanistan, İspanya, Portekiz ve üç aydır soluklu bir şekilde süren ve Fransa’nın sokak ve meydanlarını dolduran işçi ve emekçiler görkemli çıkışlarıyla neyin kavgasını veriyor olabilirler ki?

Demek ki AB, “çağdaşlığı ya da uygarlığı”, “refahı ya da demokrasiyi”, “barışı ve özgürlüğü” değil, kapitalist sömürünün ve emperyalist barbarlığın Avrupa odağını temsil eden emperyalist bir güç odağıdır. Tekellerin sınırsız sömürü ve egemenlik arzularını, yayılcı planlarını ve savaş tehdidini temsil eden tekellerin barbar Avrupasıdır. Bu özet değerlendirmeleri, gerici emperyalist bir oluşum olan Avrupa Birliği’ne atfedilen “çağdaş uygarlık”, “demokrasi” ve “refah” gibi propagandaların birer masaldan ibaret olduğunu belirtmek ve bir rüyanın son bulduğunu işaret etmek için dile getirmiş olduk.

Öte taraftan “Avrupa Birleşik Devletleri” hülyasının Avrupa kapitalizmine dar gelen ulus-devlet engelini aşılması ihtiyacının dayatmasının bir sonucu olduğu inancı ve Almanya-Fransa ittifakının her alanda birleşmiş “Avrupa Birleşik Devletleri”ne dönüşmesi hedefi de önemli bir darbe yemiş bulunuyor. Zira küreselleşmenin geldiği boyut ne olursa olsun ve sermaye ne kadar küreselleşirse küreselleşsin, ulus-devlet yerel sermayeler ve egemen sınıflar için en etkili araçtır.

“Kapitalistler arasında ve devletler

arasında geçici anlaşmalar elbette mümkündür. Bu anlamda, Avrupalı kapitalistlerin bir anlaşması olarak Avrupa Birleşik Devletleri de mümkündür... Fakat ne üzerine bir anlaşma? Sadece, birleşik güçlerle Avrupa’da sosyalizmi ezmek... Bugünkü ekonomik zeminde, yani kapitalizmin koşulları altında, bir Avrupa Birleşik Devletleri gericiğin örgütlenmesi anlamına gelecektir. ... Emperyalizmin ekonomik koşulları bakımından, -yani sermaye ihracı ve dünyanın ‘ileri’ ve ‘uygar’ sömürgeci güçler tarafından paylaşılması bakış açısından – bir ‘Avrupa Birleşik Devletleri’, kapitalist ilişkiler altında ya olanaksızdır ya da gericiştir.” (Lenin, Avrupa Birleşik Devletleri sloganı üzerine)

İçinde bulunduğumuz yeni tarihsel dönemde derinleşen mali kriz, kızışan emperyalist rekabet ve hegemonya mücadeleleri, emperyalistler arası keskinleşen çelişkiler tüm kapitalist ittifakları sarsmakta, AB de dahil mevcut kapitalist birlik ve blokların akıbetini belirsizleştirmektedir. Zira bu birlikler farklı emperyalist odakların farklı çıkarları, farklı pazarlıkları ve entrikaları üzerinde yükselen birliklerdir ve şu sıralar İngiltere’de yapılacak referandum örneğinde görüldüğü gibi iddia edildiği kadar sağlam temellere dayanmadıkları için de sonuçları bakımından büyük korkulara konu olabilmektedir. Çünkü İngiltere’nin birlikten ayrılmasının sadece AB’nin dağılmasını değil, aynı zamanda dünya ekonomisinde dağılmayı da hızlandıracak ortak kabul görüyor.

İngiltere’nin AB’den çıkışının AB’nin geleceğini nasıl etkileyeceği temel bir soru olarak orta yerde duruyor ve bunun domino etkisi yaratacağı ortak bir kanı olarak dile getiriliyor. Örneğin Washington merkezli Pew Research Center’in 7 Haziran’da yayınladığı ankete göre, Fransa’da AB üyeliğine olumlu bakanların oranı geçen yıla göre %17, İspanya’da %16, Almanya’da %8, İngiltere’de %7 gerilemiş bulunuyor. Yunanistan’da ise AB üyeliğine olumlu bakanların oranı %27’lere düşmüş durumda. Bu durum haklı olarak Avrupa Birliği’ni endişelere boğmuş görünüyor. Brexit’in gerçekleşmesi halinde İngiltere gibi diğer bazı Avrupa ülkelerinin de gelecekte Londra örneğini takip edeceği ve bunun da Birliği dağılma eşğine getirebileceği korkusu kapitalistleri sarmış bulunuyor. Brüksel’in en önemli düşünce kuruluşlarından Bruegel uzmanı ve Almanya ESMT Berlin Üniversitesi Başkanı Jörg Rocholl, Avrupa’nın İngil-

tere’deki referandum süreciyle beraber son yılların en zorlu yol ayrımına geldiğini söylüyor ve “İngiltere’nin Birlik’ten ayrılması Avrupa Birliği üyeleri arasında benzer bir hareketi tetikleyebilir. Bu da, Avrupa siyasetinin tamamen yeniden hesaplanması manasına gelir” diye ekliyor. Kıta Avrupası’ndaki AB karşıtlarıyla, İngiltere’de AB’den çıkmak isteyenlerin temel argümanlarının benzerliği, domino etkisi inancının temel nedenleri arasında bulunuyor.

İŞÇİ SINIFININ GÜNDEMİ "YENİ" SINIF SAVAŞLARIDIR

Bir emperyalist kamp olarak şekillenen AB’de kalıp kalmamak gibi bir tercih elbette ki işçi sınıfının ve onun politik temsilcilerinin gündemi ve sorunu olmaz. Bu ancak sermayenin farklı temsilcilerini ilgilendiren bir sorundur. Nitekim AB’de kalmak isteyenlerle ayrılmak isteyenlerin eksen aldığı konular hemen hemen aynıdır. AB yasaları tarafından İngiltere tekelleri ve şirketlerin rekabet gücüne önemli darbelerin vurulup vurulmadığı, İngiltere tarafından AB’ye her yıl ödenen 8,5 milyar sterlinin ülke içinde daha önemli amaçlar için kullanılıp kullanılmadığı, Avrupa içerisinden gelen göçmen dalgasının önlenip önlenemeyeceği, sözü edilen konuların başlıcalarıdır. Gerekçeler ise elbette ki farklıdır.

Onlar arasındaki ayrımlar, İngiltere kapitalizminin çıkarlarının, Avrupalı ve uluslararası rakiplerine karşı nasıl en iyi şekilde savunulacağı üzerinedir. Dolayısıyla hangi taraf kazanırsa kazansın, bedeli işçi sınıfı ve emekçi kitleler ödeyecektir.

Tekellerin emperyalist Avrupası’nın dünya ölçüsünde kızışan emperyalist rekabet ve nüfuz mücadelelerinde konumunu güçlendirmek çabasının, Avrupa işçi sınıfı ve emekçilerine faturası, büyük bir sosyal ve iktisadi yıkım olarak yaşanmaktadır. Milyonlar için kaba dönüşen işsizlik, süreklileşen hayat pahalılığı, derinleşen yoksulluk, sosyal hakların gaspı, ırkçılık ve polis devletinin güçlendirilmesi bugünün AB’sinin çıplak gerçekleridir. Bunu her gün yaşayarak gören bu ülkelerin işçi ve emekçileri bunun için sokakları ve meydanları doldurarak mücadele yolunu tutmaktadırlar. Dolayısıyla işçi sınıfının seçimi AB’de kalıp kalmamak değil, sınıf mücadelesidir. Sınıf bilinçli proleteryanın şiarı “Yaşasın Sosyalist Avrupa!” olmalıdır.

Venezuela'da Amerikancı sağın referandum hamlesi...

Bolivarcı yönetim saldırı ve provokasyonlara karşı direniyor!

Amerikancı sağın İşçi Partili Brezilya Devlet Başkanı'nı yasal kılıfa uydurulmuş bir darbe ile devirmesi, CIA güdümlü Venezuela sağını motive etmiş görünüyor. Venezuela Devlet Başkanı Nicolas Maduro'yu devirmek için harekete geçen sağcıların kullanmaya çalıştıkları araç, yeni bir referandum.

17 YILLIK HİSTERİ

Chavez'in ölümünden sonra Maduro liderliğinde yola devam eden Bolivarcı hareket, 1999'dan beri hem emperyalistlerin hem küstah Venezuela burjuvazisini temsil eden sağcı koalisyonun provokatif saldırılarıyla cebelleşiyor. Bu dönemde sayısız seçim veya referandum yapıldı, askeri darbe tezgahlandı, petrol üretimi sabote edildi, medya savaşıyla yıpratma kampanyaları düzenlendi...

Yıllardır devam eden bu fütursuz saldırılar dizisi işçi sınıfı, emekçiler ve sol/sosyalist hareketlerin Bolivarcı yönetimle aktif dayanışma içinde olması sayesinde püskürtüldü. Ancak geçen yılın Aralık ayında yapılan seçimleri kazanan sağcı/Amerikancı koalisyonun pervasızlığı artmaya başladı. 17 yıldan beri histerik bir ruh haliyle yönetimi ele geçirmek için kanlı/kirli yöntemlere başvuran sağcı koalisyon, parlamento çoğunluğunu ele geçirdiği anda Maduro'yu azlederek Devlet Başkanlığı mevzisini ele geçirme saldırılarını da hızlandırdı.

GEREKÇE REFERANDUM, HEDEF MADURO

Geçmişte referandum yoluyla Chavez'i devrime girişimleri fiyaskoyla sonuçlanan sağcı koalisyon, bu defa Maduro'yu safdışı edebilmek için aynı yolu deniyor. Maduro yönetiminin görevde kalıp kalmayacağını oylanacağı bir referandum düzenlenmesi talebiyle imza kampanyası başlatan sağcı koalisyon, imza dilekçesini Mayıs ayında Ulusal Seçim Konseyi'ne (USK) sunmuştu.

Konuyla ilgili açıklama yapan USK Başkanı Tibisay Lucena, dilekçenin hukuki geçerliliği olup olmadığını tespit etmek için 20-24 Haziran tarihleri arasında 200 bin imzacının parmak izlerinin inceleneyeceğini söyledi. Lucena ülkede şiddet kullanılan protestoların olması halinde sürecin "derhal" durdurulacağını da kaydetti. Toplanan 1 milyon 800 bin imzanın 600 bininin geçersiz olduğunu geçen günlerde açıklayan USK dilekçeye olumlu yanıt verse bile, referandumun gerçekleş-

şebilmesi için muhalefetin 4 milyon imza daha toplaması gerekecek.

Referandum aracını kullanarak Maduro'yu devirmek isteyen sağcı koalisyon bu amaçla medyada yalan kampanya, temel ihtiyaç maddelerini pazardan çekme, sokak gösterileri, dış müdahale için zemin hazırlama gibi kirli yöntemlere de başvuruyor. Ne pahasına olursa olsun Maduro'yu safdışı etmek için çırpınan sağcı koalisyon, emekçilerin Bolivarcı yönetim döneminde sağladıkları kazanımları gasp etmek için sabırsızlanıyor.

MADURO: BU YIL REFERANDUM OLMAYACAK

Amerikancı muhalefetin referandum hamlesine tepki gösteren Maduro, Anayasa Mahkemesi'nden sürecin iptalini talep edeceğini açıkladı. Başkent Caracas'ta toplanan kalabalığa seslenişinde muhalefeti sahtekarlıkla suçlayan Maduro, "Muhalefet ülkeyi ateşe vermek istiyor ama başaramıyor. Eğer şartlar yerine getirilirse, referandum gelecek yıl yapılır, şartların yerine getirilmediği takdirde ise referandum olmayacak, nokta" diye konuştu.

Maduro'nun açıklamalarına tepki gösteren sağcı muhalefetle suç ortakları, gerilimi tırmandırmaya devam ediyor. Bu arada referandum tartışmalarına katılan Amerikan Devletleri Örgütü (OAS) Başkanı Luis Amargo, Maduro'nun

Venezuela halkına ihanet ettiğini iddia ederek Amerikancı sağın yardımına koştu. Bu sataşmaya da sert bir yanıt veren Maduro, Amargo'nun CIA ajanı olduğunu belirterek, gerici saldırılara karşı direnme eğilimini sergilemekte tereddüt etmedi.

ÇATIŞMALARIN SEYRİNİ EMEKÇİLERİN TUTUMU BELİRLEYECEK

1999'da işbaşına gelen Chavez liderliğindeki Bolivarcı hareket emekçilerin-yoksulların yaşam standartlarını yükseltmek için ciddi bir çaba sarf etti. Nitekim çalışma yaşamı, beslenme, barınma, eğitim, sağlık gibi önemli alanlarda kayda değer gelişmeler sağlandı. Bu kazanımlar, petrol zengini ülkenin kaynaklarının bir kısmını emekçiler lehine harcamasıyla sağlandı.

Milyonların yıllara yayılan mücadelesinin seçim sandıklarında yankı bulmasıyla yönetime gelen Bolivarcı hareket, samimi bir şekilde emekçiler için çalıştı. Fakat aynı dönemde anayasaya bağlılığını da ilan eden Chavez/Maduro yönetimi kapitalist üretim ilişkilerine, özel mülkiyete, ücretli kölelik düzenine ise dokunmadı. Bu da hareketin belli bir sınıra gelip dayanmasını kaçınılmaz kıldı.

Emperyalizme sırtını dayayan burjuvazi bu sürede zayıflamadığı gibi her araçla küstahça Bolivarcı yönetime saldırdı. Ekonomiyi sabote ederek Maduro

yönetimini zorda bırakan burjuvazi, Maduro'yu safdışı bırakma zamanının geldiğini var sayıyor. Referandum hamlesi, bu varsayımı hayata geçirme hamlesinden başka bir şey değildir.

Bu saldırıya karşı Bolivarcı yönetim elbette teslim bayrağını çekmiş değil. Maduro'nun duruşu direnme eğiliminin güçlü olduğunu gösterdi. Burjuvazi ile emperyalistlerin daha saldırgan, daha pervasız olacakları hesaba katıldığında, Venezuela sol/sosyalist hareketi ile işçi ve emekçilerin bu çatışmada ortaya koyacakları tutum belirleyici olacaktır.

CIA'nın planladığı askeri darbeyi bile püskürten emekçi kitlelerin direnişini bir kez daha seferber etmek mümkün olursa, sağcı koalisyonun saldırısı püskürtülebilir. Bunun gerçekleşmediği koşullarda ise, Bolivarcı yönetimin yıkılması kaçınılmaz görünüyor. Hal böyleyken %20 O'larda seyreden enflasyonun faturasını ödeyen emekçilerin Maduro yönetimini eskisi gibi militanca savunmaları zor görünüyor. Bununla birlikte kazanımlarından kolay vazgeçmeleri de kolay değil. Her halükarda Venezuela'da sınıf çatışmalarının sertleşmesi kaçınılmaz.

Bolivarcı hareketin kapitalist ilişkilere dokunmadan '21. Yüzyıl sosyalizmini inşa etme' ütopyası miadını doldurmuş görünüyor. Bu aşamadan sonra işçi sınıfıyla emekçiler için temel sorun anti-emperyalist/anti-kapitalist devrimci bir program etrafında birleşip mücadeleyi yükselebilmektir.

Rakka-Menbiç operasyonu ve Kürt halkını bekleyen tehlikeler

D. Yusuf

ABD, AB ve Rusya'sı ile emperyalist güçlerin Ortadoğu'daki hareketlilikleri yeni bir hız kazandı. Günümüzde bu hareketliliğin en yoğun biçimde yaşandığı yer ise Suriye ve Rojava'dır. Suriye ve Rojava, adeta söz konusu emperyalist devletlerin ve bölgedeki işbirlikçilerinin çıkar çatışmalarının arenasına dönüşmüş bulunuyor.

Suriye ve Rojava'daki hareketliliğin bir yanını ABD ve YPG-DSG ittifakı oluşturuyor. Bilindiği gibi Rojava, yakın dönemde ABD Başkanı Obama'nın bilgisi dahilinde bazı önemli ABD'li asker ve sivil şahsiyetleri konuk etti. Konu IŞİD ve IŞİD'e karşı mücadele idi. Bu çerçevede YPG ile görüşmeler yapıldı, bazı incelemelerde bulunuldu. Ardından, omurgasını YPG'nin oluşturduğu Demokratik Suriye Güçleri ile birlikte, IŞİD'in merkez üssü olan Rakka'ya dönük bir operasyon başlatıldı.

Rakka operasyonu, hiç kuşkusuz, ABD'nin icazeti ile başlatıldı. Keza ABD, öncekiler gibi bu operasyonu da havadan desteklemektedir. Bu arada ABD, operasyonun öngünlerinde 250 kişilik bir askeri gücü daha sahaya taşımış olup, belli sayıda ABD'li sözde deneyimli savaş uzmanı da harekate katılmıştır. Helikopter ve kargo uçakları ile operasyonu havadan destekleyen güçlerden biri de Fransa'dır.

Operasyonun hedefi baştan Rakka olarak açıklanmıştı, nedir ki, yön değiştirdi. Harekat şimdi Menbiç ve çevresinde yoğunlaşmış bulunuyor. YPG ve DSG güçleri iki haftalık bir süre zarfında Menbiç çevresindeki onlarca köyü IŞİD'den geri aldı. Halihazırda Menbiç DSG'nin kuşatması altındadır. Menbiç'ten Rakka'ya ve

Menbiç'ten Azez/Cerablus'a uzanan yollar DSG tarafından kontrol altına alınmıştır. Asıl hedef Menbiç merkezini IŞİD'den tamamen arındırmaktır. Menbiç'ten sonra Azez-Cerablus hattında ilerleneceği belirtilmektedir.

Suriye'deki hareketliliğin diğer yanından ise Rusya, Suriye ve İran var. YPG-DSG Menbiç yönünde ilerlerken, Suriye ordusu da Rusya'nın hava desteği ile Halep yönünde ilerliyor. Halep de Suriye ordusunun kuşatması altındadır. Ancak burası oldukça sorunlu bir bölgedir. ABD, AB ve Türk sermaye devletinin "ılımlı muhalif güçler" olarak nitelediği El Nusra ve benzeri çağdışı çeteler bu bölgede akıl almaz katliamlar yapıyorlar.

GELİŞMELERİN SEYRİ, ANLAMI VE SERMAYE DEVLETİNİN TAHAMMÜLSÜZLÜĞÜ

Menbiç, bulunduğu güzergah itibarı ile Rakka'dan daha önemli bir kenttir. Dolayısıyla, Menbiç'in IŞİD'den arındırılması demek, en başta Afrin ile Kobanê'nin birleşmesi ve beraberinde hayati önemde bir ikmal koridorunun açılması demektir. Öte yandan ise Menbiç Irak ve Suriye içlerine uzanan bağlantı yollarının merkezidir. Menbiç DSG ve YPG'nin eline geçerse eğer, doğal olarak bu bağlantı yolları bu güçlerin denetimine girmiş olacaktır. Demek oluyor ki söz konusu olan, sadece hatırı sayılır büyüklükte bir kentin ele geçirilmesi değildir. IŞİD'in en stratejik kalesini kaybetmesi demektir. Ki, gelişmeler hiç değilse bu aşamada bu yönde seyretmektedir.

Rojava cephesindeki her gelişme her zaman ve herkesten önce Türk serma-

ye devletini rahatsız etmiştir. Bu kez de böyle oldu. ABD'nin DSG ve YPG ile ortaklaşa Rakka'ya operasyon yapacaklarını açıklaması ile birlikte anında tepkisini dışa vurdu. İlk günden başlayarak, bir kez daha Kürtlere ve somut olarak da YPG'ye dönük tehditlerde bulundu. Türk devleti adına konuşanlar bununla da yetinmediler, efendilerine dönük sitemlerde de bulundular. Efendilerinden YPG ile ilişkilerine son vermesini istediler. ABD'nin cevabı ise yine aynı oldu; "YPG PKK'den farklı bir güçtür ve onunla çalışmaya devam edeceğiz."

Türk sermaye devleti ve dümenindeki dinci-gerici AKP iktidarının dış politikası baştan aşağı saldırgan ve maceracı bir politikadır. Bunun en somut örneği Suriye'ye dönük politikasıdır. Bu politika defalarca iflas etti. Ne var ki sermaye devleti iflasa doymuyor. Tehdit ve tacizlerine ısrarla devam ediyor. "Fırat'ın batısına geçemezler", "Kırmızı çizgimizdir", "Savaş nedeni sayarız" vb. vb. efenemelerin hepsi boşuna! Son gelişmeler de göstermiştir ki, Fırat'ın batısına geçilmiş, kırmızı çizgiler de aşılmıştır. Sermaye devletine kala kala tükürdüğünü yalamak ve efendisi tarafından azarlanmak kalmıştır. Gerçek tam olarak budur.

ABD-YPG İLİŞKİSİ, TAŞIDIĞI RİSKLER, TEHLİKE VE TUZAKLAR

Kürt hareketinin, somut durumda da PKK ve YPG'nin, bölgede eski statükonun sürdürülemez hale gelmesi de dahil koşulların değiştiğini görmesi, değişen güç dengelerini gözetmesi ve elbette ki Kürt özgürlük mücadelesine ve dahası da kardeş diğer halklara zarar vermemek koşu-

lu ile bu güçler arasındaki çelişkilerden yararlanması doğaldır. Söz konusu olan ulusal burjuva bir hareketse eğer, bu sınırlar içinde belli uzlaşmalara da başvurulabilir. Esasen pragmatizm ve uzlaşmacılık bu hareketlerin doğasında vardır.

YPG bulunduğu sahanın en örgütlü, en savaşkan, en deneyimli ve en kararlı gücü olarak değerlendirilmektedir. Her şey bir yana YPG, bölge halklarının başına bela olan IŞİD'i durduran ve Kobanê örneğinde görüldüğü gibi, ona ağır yenilgi tattıran, kendisini kanıtlamış bir savaş örgütüdür. Bu niteliği ile en başta bölgedekiler olmak üzere, halkların sempatisini kazanmıştır. Bir prestije sahiptir. Giderek meşru bir güç haline gelmektedir. Demek oluyor ki YPG, tüm bu nitelikleri ile yararlanılması gereken bir güç olarak da görülmektedir. ABD'nin kadim işbirlikçisi Türk sermaye devleti yerine YPG ile mesai yapmayı seçmesi bu niteliklerinden dolayıdır ve çok da anlaşılabilir değildir. Ve fakat bu ilişki oldukça riskli bir ilişkidir.

Her şey bir yana, ABD ile Türk sermaye devleti arasındaki ilişki stratejik bir ilişkidir. Türk sermaye devleti ABD'nin bölgede İsrail'den sonraki en temel müttefiki, daha doğru bir söyleyişle öyle kolay vazgeçemeyeceği kadim bir işbirlikçisidir. ABD ile YPG ilişkisi ise dönemseldir, taktiktir ve koşulludur. ABD bu ilişki ile Türk sermaye devletini terk etmiş olmuyor. Bu, sermaye devletinin dün ve hala Kürt halkına karşı sürdürdüğü kanlı, kirli ve karanlık savaşın gerçeklerini görmemek demek olur.

Türk sermaye devleti ve AKP gericiğinin kanlı savaşının arkasında herkesten önce ABD vardır. ABD Kürt halkının dostu değil, azılı bir düşmanıdır. Güneyli Kürt hareketinin tüm tarihi bunun kanıtlarıyla doludur. Bu aynı ABD'nin geçmişte de Güney'deki Kürt hareketleri ile uzun süre mesai yaptığı ama sonra onu muhatapları oldukları sömürgeci devletlerin kıymı ile baş başa bıraktığı bilinmektedir. Çıkarları gerektirdiğinde Rojava Kürtlerini de bu aynı akıbetle yüz yüze bırakmaktan çekinmez. Emperyalizmin özü değişmemiştir, emperyalizm ezilen halkların ulusal hak yoksunluğunun esas temelidir.

Rojava'daki hareketin farklı nitelikler taşıdığı ileri sürülebilir, bu doğrudur da. Ama bunun da hükmü bir yere kadardır. Tek başına bir güvence oluşturmaz. Oluşturmaz, zira Güney'deki Kürt hareketi ile önemli bazı farklılıklara sahip olsa

da nihayetinde ve ne yazık ki bu hareket de devrimci bir konuma ve kimliğe sahip bir hareket değildir.

Özgürlük ve eşitlik hiç kuşkusuz Kürt halkının en doğal ve meşru hakkıdır. Bunun için emek harcamış, büyük fedakârlıklar ortaya koymuş, büyük bedeller ödemişlerdir. Emperyalizmin ve bölgedeki işbirlikçilerinin, yanı sıra IŞİD ve benzeri gerici çetelerin ardı arkası gelmeyen saldırı ve kuşatmalarına hala yığıtçe direnmektedirler. Haliyle, özgür olmayı en çok onlar hak etmektedir. Kazanımlarını artık bir sonuca ulaştırmak istemeleri de anlaşılır, bu yönlü çabaları da bir yere kadar meşrudur. Bir kez daha sorun emperyalizmdir. Onların türlü hileleri, acımasızlıkları ve tuzaklarıdır. Her daim bilinmelidir ki Kürtlerin özgürlük ve eşitlik mücadelesi ABD ve diğer emperyalist devletleri hiç mi hiç ilgilendirmemektedir. Onların yegane amacı, Suriye’de, Rojava’da ve tüm bir Ortadoğu’da yeniden çizilmesi kaçınılmaz hale gelen haritanın, bir başka anlatımla statükonun kendi çıkarları temelinde şekillenmesidir. Bu amaçlarına ulaşmada, halklara daha büyük acılar yaşatmak, yeni ve daha büyük yıkımlar yaşatmak da dahil her yol onlar için muhtemeldir. Onlar her zaman ve her yerde sadece egemenlik peşinde koşarlar.

Kürt hareketi ve somut olarak PKK ve YPG’nin, kimi koşullardan yararlanarak kimi kazanımlar elde ettiği bir gerçektir. Bugün de kimi koşullardan yararlanmanın sonucunda kimi kazanımlar elde ediyor olabilirler. Ancak, birlikte mesai yaptıkları güç emperyalist bir güçtür. Bu onları özgürleştirecek bir güç değil, tam tersine köleleştiren bir güçtür. İşte bu gerçek asla ama asla unutulmamalıdır. Kaldı ki kimi koşulların ve kimi gelişmelerin bugünkü seyri yanıltıcıdır. Zira bölge istikrarsızlığın tavan yaptığı bir bölgedir. Fay hatları çok kırık ve her an her şey olabilir. Kürt sorunu da dahil gelecek hakkında kesin şeyler söylemek çok ama çok zordur.

“Bütün kazanımlarına ve çoğalan avantajlarına rağmen bölgenin toplamında Kürt sorununun akıbeti henüz belirsizliğini korumaktadır. Bunun gerisinde bölgenin yeni alt üst olmalara gebe olması gerçeği ile birlikte bölge gericiğinin halihazırdaki gücü vardır. Belirsizliklerle dolu bu istikrarsızlık ortamında Kürt halkı kendi gücüne dayandığı ve bölge halklarıyla devrimci kader birliği çizgisinden kopmadığı ölçüde süreçten en iyi kazanımlarla çıkmayı başara bilecektir. Emperyalizmin bölgeyi kendi çıkarlarına göre yeniden şekillendirme çabalarından yarar umduğu ve daha da kötüsü buna alet olduğu ölçüde ise bölge halklarıyla birlikte bunun acısını çekmek akıbetiyle yüzyüze kalacaktır.” (TKİP IV. Kongresi, Ekim 2012)

TKİP’nin bu değerlendirmesi bugün de günceldir, geçerlidir ve fazla söze gerek bırakmamaktadır.

14 Haziran’da Fransa’da milyonlar sokaklardaydı

Fransa’da işsizliği azaltma yalanı adı altında gündeme gelen El Khomri kölelik yasalarına karşı aylardır sokaklarda olan işçi, emekçi ve gençlik sayısız işgal, grev ve blokaj eylemleriyle sokakları terk etmiyor.

Rafineri, nükleer enerji, petro-kimya, karayolu, havayolu, demiryolu, denizyolu, temizlik-arıtma, lise, üniversite ve endüstri bölgeleri gibi sermaye için ekonomik, politik önem ve değer taşıyan alanlarda sayısız işgal ve blokaj eylemleriyle direnen işçi, emekçi ve gençlik 14 Haziran’da da kitlesel olarak sokaklara çıktı.

PARİS’TE MERKEZİ EYLEM

15 günün aşkın bir zamandır Paris’te merkezi eyleme hazırlanan kamu ve özel sektörde çalışan işçi ve emekçilerin yanı sıra Fransa’nın değişik kentlerinden gençler de 14 Haziran günü Paris sokaklarında bulundu.

Organizatör kurumların verdiği bil-

gilere göre 600’den fazla otobüs Fransa’nın değişik kentlerinden ulaşırken tren seferleri de bir nevi kamulaştırılarak sayıları binleri bulan, değişik kentlerden eyleme gitmek isteyen emekçileri Paris’e ulaştırdı.

Sabahın erken saatlerinden itibaren Fransa’nın değişik yerlerinden Paris’e ulaşan emekçiler, saat 13.00’te Place d’Italie’de buluşarak buradan Fransız ulusal meclisinin bulunduğu Les Invalides’e yürüdü. Katılımcı kurumların yerel pankart altında katıldığı eylemde yürüyüş boyunca gerici yasanın yürürlükten çekilmesi talep edilerek, sokakların işçi ve emekçilerin olduğu vurgulandı. Eylemde gerici yasaya karşı “genel grev, genel direniş” çağrısı yükseltilerek yasalara sokakların karar vereceği sloganlarla haykırıldı.

Öte yandan Paris’te sabah erken saatte Porte Maillot’da yüzlerce taksi Paris çevre yolunda blokaj eylemi gerçekleştirdikten sonra eylem alanına ulaşarak kor-

tej sonundan eyleme katıldı.

Paris Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP) taraftarları da eyleme “İşçi sınıfı savaşacak, sosyalizm kazanacak!” yazılı, TKİP imzalı pankart ve parti bayrakları ile katıldılar. Belirli bir güzergah noktasında yürüyüşçü kitleyi selamlama amaçlı pankart açan TKİP taraftarları kitle tarafından yoğun ilgi görerek selamlandı. İşçi ve emekçilerin Türkiye’deki politik gelişmeler üzerine sorularına cevaplar verilirken, sermayenin kölelik yasalarına karşı mücadele üzerine sohbetler edildi.

Diğer eylemlerde olduğu gibi bu eylemde de polis ve gençlik arasında yer yer çatışmalar yaşandı.

Sendikalar Paris’teki merkezi eyleme 1 milyon kişinin katıldığını belirtirken, ayrıca Toulouse’da 30 bin, Lyon’da 10 bin, Rennes’de 5 bin olmak üzere Fransa’nın 50 değişik noktasında toplamda 1 milyon 3 yüz bin kişinin sokaklara çıktığı belirtiliyor.

NATO kirli savaş hazırlıklarına odaklandı

NATO’nun Bürksel’deki karargahında 14-15 Haziran günlerinde gerçekleşen, üye ülkelerin savunma bakanlarının katıldığı toplantı öncesinde genel sekreter Jens Stoltenberg açıklamalarda bulundu. Önlerinde 8-9 Temmuz’da yapılacak Varşova Zirvesi olduğunu söyleyen Stoltenberg, son dönemde emperyalist savaşlara yaptıkları hazırlıklardan ve yatırımlardan bahsetti.

Stoltenberg, üye ülkelerin “savunma harcamaları” adı altında kirli savaşlara yaptıkları yatırımlardaki artışa değindi. Emperyalist savaş ve saldırı aygıtının sözcüsü, bu artışı “Uzun yıllar yanlış gidişin ardından doğru yöne döndük. Ancak, halen olmamız gereken noktanın gerisindeyiz. Daha fazlasını yapmamız gerekiyor” diye yorumladı. Stoltenberg, saldırganlığa yapılan yatırımlara ilişkin şöyle dedi:

“Uzun yıllar sonrasında 2015’te sa-

vunma harcamalarında yüzde 0,6 oranında bir artış gördük. 2016 beklentimizde de bir artış oldu. Bunlar cesaret veriyor. Şu anda 2016 yılı için savunma harcamalarında reel değişim yüzde 1,5 seviyesinde tahmin ediliyor. Bu da 3 milyar dolarlık artış anlamına geliyor.”

NATO’nun son süreçte Doğu Avrupa’da Rusya’ya karşı giriştiği savaş hazırlıklarının da devam edeceğine işaret eden Stoltenberg, emperyalist çıkarlar için atılan bu adımları “NATO müttefiklerini, üyelerini korumak ve istikrar sağlamak” yalanıyla sundu. Stoltenberg bu hazırlıklara dair şu ifadeleri kullandı:

“Şubat ayında ittifakımızın doğu bölgesindeki varlığımızı kuvvetlendirmekte anlaşılmıştı. Şimdi, bu kuvvetin boyut, kapsam ve içeriğini görüşüyoruz. Askeri planlamalarımızın tavsiyeleri doğrultusunda, rotasyon halinde 4 güçlü çok ulus-

lu müfrezeği Baltık ülkelerinde ve Polonya’da mevzilendirmeye karar verdik. Bu NATO’nun tüm müttefikleri savunmaya hazır olduğunu net bir şekilde gösteriyor.”

Emperyalist rekabetin ve kirli savaşların arttığı bu dönemde “hızla” hegemonyasını koruma derdine düşen NATO, “Mızrak Ucu” adlı timlerini de savaşlara hazırlamaktan geri durmuyor. NATO’nun saldırı timlerinin sayısının artırıldığına değinen Stoltenberg, bu sayının 40 bine çıktığını, bunların içerisinde de 5 bin askerden oluşan “Mızrak Ucu” timlerinin olduğunu söyledi. Bu katliam timlerinin Avrupa’daki tatbikatı üzerinde duran Stoltenberg, amaçlarının “hızla müdahale” gücü oluşturmak olduğunu ifade etti. Bu timlerin tatbikatında bin askerin ve 400 aracın İspanya’dan Polonya’ya 4 günde ulaştırıldığı belirtildi.

“Karanlığın en zifiri olduğu an, aydınlığa en yakın olan anıdır!”

Bugün işçi sınıfının verili durumunu, çalışmakta olduğum fabrikada ve bölgedeki fabrikalarda yaşananlar üzerinden güncel bir biçimde anlatmaya çalışacağım.

Türkiye'nin birçok bölgesinde sınıf cılız da olsa sömürü ve kölelik dayatmalarına karşı bir direnç göstermeye çalışıyor. Fabrikalarda örgütleniyor, işten atılıyor, mücadele ediyor. Bu tekil örnekler önemli olmakla beraber, sınıf mücadelesinin parçalı tablosunu gidermeye yetmiyor. Mücadele edenlerin dışında kalan çoğunluk ise, içinde bulunduğu karanlık tabloda “yaşamaya” çalışıyor.

Evet, sınıf tam anlamı ile yaşam sa-vaşı veriyor. Burjuvazinin ve onun devletinin ağır ekonomik sosyal saldırıları altında eziliyor. Tüm ayağa kalkışlar, hak aramalar zorla bastırılıyor, bilinçleri dinci-gericiliğin ve faşizmin etkisi altında zehirleniyor. Ezildikçe içinde bulundukları insanlık dışı koşulları kanıksamaya başlıyor işçiler. Çünkü çalışma ve yaşam koşulları birbirinden çok farklı değil. Önce insan olma bilincini ve insani değerlerini yitiriyorlar. Dostluk, dürüstlük, dayanışma, yardımlaşma vb. insani özelliklerinden uzaklaşıyorlar.

Örneğin, işçiler fabrikada beraber sömürüldüğü arkadaşına oruç tutmadığı ve kahve içtiği için kin duyabiliyor. Fakat onu sömüren, insanlık dışı koşullarda çalıştıran, yoksul bırakan patronunun yaş günü kutlamasında kendini parçalarcasına alkışlıyor. Onunla fotoğraf çektiyor, arkadaşları ile paylaşıyor. Yaşadığı sömürü ve aşağılanma karşısında mücadele etmek gerektiğini anlatan işçi arkadaşına

ise düşman oluyor. Bunlar geçen günlerde bizim fabrikada yaşananların bir özeti.

Aslında bu tablo yerel olarak sadece bizim fabrikada işçilerin içinde bulunduğu tabloyu anlatmıyor. Başka fabrikalarda çalışan duyarlı işçi arkadaşlarımdan kendi fabrikalarından doğru anlattıkları tablo da üç aşağı beş yukarı aynı. İnternette Pepsi fabrikası çalışanlarının çektiği bir klip var. Aslında bu klip durumu çok iyi özetliyor. Bütün bölümlerde çalışan işçilerin çoğunluğunun katılımı gözleniyor. İşçiler onları sömüren, sefalet koşullarına mahkûm eden, işçi kanı ile beslenen patronları için, bu dünya devi şirket için kılıktan kılığa giriyor, mutluluk

gülücükleri dağıtıyor.

İşçi işçilikten çıkıyor, o fabrikanın bir parçası, hatta sahibi gibi hissediyor kendisini. İşçiler kendi sınıf kardeşleriyle yan yana birlikte olmaktan uzaklaştıkça sınıfsal tüm yetilerini yitirmeye ve karanlığa gömülmeye başlıyor. Patron kar etsin diye arkadaşına bağırıyor, gecesini gündüzüne katıp daha fazla nasıl üretiriz diye düşünüyor. Aslında bir işçi arkadaşın, fabrikanın pislik içinde olduğu ve nefes alamadığımız bir çalışma gününde “iş yeri böyle malzemelerle dolup taşınca moralim düzeliyor” demesi anlaşılabilir bir zıtlığı anlatıyor. Patronun hakaretinden, sağlıksız çalışma koşullarından, üretim baskısından bozulan moralini patronun cebinin dolması düzeltiyor.

Evet sınıf bu karmaşık ruh hali içerisinde korkuları ve çelişkileri ile “yaşamaya” çalışıyor. Evet belki karamsar bir tablo çıkıyor karşımıza. Ama bunların gelip geçici olduğunu ve işçi sınıfının günümüz dünyasında tek devrimci sınıf olduğunu bir an olsun unutmamamız gerek. Bu dünyada ve ülkede bir şeyler gerçek anlamda bir alt üst oluşla değişecekse, bunun yegane gücü işçi sınıfıdır. İşçiler bu karanlık bulutları üzerinden atacaktır. Bizlere düşen görev ise işçi sınıfını devrimci eyleme hazırlamak, siyallaştırmaktır. Fabrikalarda çalışacağız, işçi sınıfını tüm alanlarda kuşatacağız, bilimsel sosyalizmin ışığında kavgayı büyüteceğiz.

ÇORLU'DAN BİR METAL İŞÇİSİ

En seri katil sermaye devletidir

Atalay Filiz çok konuşuldu, halen de konuşuluyor. Sosyal medyada paylaşıyor, ana haber bültenlerinde her gün yer veriliyor. Adeta "Bir seri katilin gıncesi"ne çevrildi haberler. Atalay Filiz'in okuduğu okul, lise arkadaşlarının yıllık yorumları, eğitim durumu, kaçıp saklandığı yerler, kurbağa, böcek yemesi vs... Haberlere yansıyan mizansen, bir polisin seri katil olayının medyatik etkisini kullanarak selfie çekilmesiyle devam etti.

Seri katil kavramı öyle lanse edilmiş ki, sanki polise roman okuyoruz, yeni bilgiler ortaya çıkıyor ve heyecanla takip ediyoruz. Acaba seri katil neden kaçmadı, nasıl yakalandı, neden cinayet

işledi, bunun arkasından nasıl bir hikaye çıkacak? İnsanlar söz konusu haber akışından seri katili tanımaya, öğrenmeye çabalarırken en sonun da “enteresan bir hikaye” ile sonlanır roman, tatmin olmuş bir şekilde kapatırlar kitabı. Atalay Filiz'in işlediği cinayetler de toplum tarafından bu şekilde takip ediliyor. Burada katledilen insanlar, yaşantıları, ailelerin şu anki durumları merak edilmiyor. Zamanla işlenen bu cinayetler kanıksanır hale geliyor ve akılda sadece seri katilin yaptıkları kalıyor.

Oysa bu haberler düzenin bütün iğrençliğini göstermektedir. Bu düzende seri katil olmak normal bir şeydir, çün-

kü bu sistem cinayet işlemeye teşvik etmektedir. Geçen gün bir adam yeni tanıştığı kişiyi öldürüp rabia işareti yaparak Erdoğan'dan onu kurtarmasını istedi. Bu olay başka bir konuya da girer elbette artan bu gericilik ortamında, ama insan öldürmenin ne kadar kolay hale geldiğini gösteren bir örnektir.

Burjuva medyanın böyle haberleri daha fazla ön plana çıkartması bir taktiktir. Zira hem toplumsal gündemin işgal edilmesi, hem de bu tür olayların merulaştırılması amacı güdülmektedir.

Gerçekte en büyük seri katil sermaye devletidir. Her gün seri cinayetler işlemektedir. Şimdiye kadar milyonlarca insanın kanı vardır elinde. Sistemi eleştirenleri, devrimcileri katleder; farklı ulus, mezhepten olanları katleder; işçiyi, emekçiyi "kaza" adı altında katleder;

emekçi kadını, çocuğu, doğayı katleder ve hepsini kendi düzen çarkının sorunsuz dönebilmesi için yapar. Emperyalist-kapitalist sistem savaşlar çıkarır, milyonları ölüm yollarına sürükler, farklı ırk, mezhepten olanları birbirine kırdırır, iş yerlerinde önlem almaz, katliamların önünü açar, tecavüzcülere mahkemelerde iyi hal indirimi verir, kadın eşini öldürürse ceza verir, istismar eder, fuhuşa zorlar. Tüm bunlar tek bir seri katil kadar gündeme gelemez ama. Çünkü bu olaylar polise roman etkisi bırakmaz, insanları mücadele etmeye teşvik eder.

Tek başına seri katili değil, bunları üreten sistemi tartışmalıyız. Bu sistemin her gün seri şekilde işlediği cinayetleri teşhir edip, bunları engellemek için mücadele etmeliyiz.

Z. UMAP

Clara Zetkin proleter kadınların devrim mücadelesinde yaşayacak...

Proleter kadınlar ona çok şey borçludur

“Kadının özgürlüğü, tüm insanlığın özgürlüğü gibi, yalnızca emeğin sermayenin boyunduruğundan kurtulmasıyla gerçekleşecektir.”

Clara Zetkin’e ait olan bu söz onun mücadelesini ve yaşamını da özlü bir şekilde ifade etmektedir. İlk mücadeleye atıldığı günden itibaren kadın sorunuyla ilgilenen, kadın işçilere yönelik çalışmalar yürüten ve kadın işçilerin sınıf mücadelesine, sosyalist mücadeleye kazanılması için hayatını ortaya koyan örgütlü bir komünisttir Clara.

CLARA’NIN YAŞAMI

1857’de doğan, öğretmenlik eğitimi alan Clara, Marksist düşüncelerle tanıştıktan sonra, 17 yaşında mücadelede yerini aldı. Bismarck hükümetinin baskıları sonucu 1882’den sonra yıllarca sürgünde yaşadı.

Sürgün yıllarında Fransa’da evlenen Clara’nın, iki çocuğu oldu. Eşinin felç olması, ardından 1889’da ölmesi, sürgün yıllarındaki yoksulluk, iki çocuğun büyüütülmesi gibi zorluklara rağmen, Fransa’da işçi kadınlara yönelik çalışmalar yapmaya, kadın işçi toplantılarına katılmaya devam ediyordu. Kadın yazarların rağbet görmemesi nedeniyle eşinin ismini kullanarak yazarlık yapmak zorunda kalan Clara, bütün zor koşullara karşın partisinin yeraltı yayınının çıkartılmasında ve dağıtılmasında da görev alıyordu.

1889’da İkinci Enternasyonal’in Kuruluş Kongresi’ne katılan Clara, burada kadın sorunu üzerine konuşma yapar. Krupskaya’ya göre bu konuşma Bolşevik delegelerde kadın sorununa eğilmek ve bu konuda çalışma yapmakta teşvik edici bir rol oynamıştır.

Clara 1891’den 1917’ye kadar da Almanya Sosyal Demokrat Partisi’nin (SPD) kadın gazetesi olan Die Gleichheit’in (Eşitlik) editörlüğünü yaptı.

1900 yılında SPD’nin ilk kadın konferansının toplanmasında rol oynadı. Bu konferansla beraber, kadın çalışmasında ağırlığın proleter kadınlara ve işletmele-re kaydırılması düşüncesi ön plana çıktı. Clara için kadın mücadelesinin çizgisi nettir. Kadın işçiler örgütlenmelidir ve çalışmanın eksenini sınıf zeminine oturtulmalıdır.

Revizyonizme karşı mücadele Rosa Luxemburg ile Clara Zetkin’i yakınlaştıtır. 1898’deki SPD Parti Kongresi’nde Bernstein revizyonizmine karşı aynı kampta yer alan ikili, parti içindeki mücadelede hep ortak hareket edecektir. Bu ilk politik ortaklık yaşamlarının geri

kalanında da devam edecektir.

1910 tarihinde 2. Enternasyonal’e bağlı Uluslararası Sosyalist Kadınlar Konferansı’nda, 8 Mart 1857 tarihinde katledilen kadın işçiler anısına 8 Mart’ın “Dünya Emekçi Kadınlar Günü” olarak kutlanması önerisini getirir ve öneri oybirliğiyle kabul edilir.

Clara, Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı sırasında Alman Sosyal Demokrat Parti’nin savaş döneminde grev yapılmayacağına, hükümetin ve savaşın eleştirilmeyeceğine dair politikasına karşı çıkanlar arasındadır. SPD’nin işçi sınıfına ihanet etmesi üzerine Rosa Luxemburg ve Karl Liebknecht ile hareket ederek Spartaküs Grubu’na katılır. Bu dönemde savaşa karşı çıktığı için tutuklanır. 58 yaşında olması, sağlık sorunları yaşaması ve kamuoyunda bilinen biri olması sebebiyle serbest bırakılmak zorunda kalınır. 1918’de Rosa ve Karl öncülüğünde kurulan Almanya Komünist Partisi’ne (KPD) katılır. 1919’da her ikisinin katledilmesinin ardından Clara’nın omuzlarına çok daha fazla sorumluluk binecektir.

Nitekim 1920-33 arası dönemde KPD’yi mecliste temsil etmiştir. Parlamentoya girilmesini eleştirenlere karşı parlamentonun devrimci amaçlarla kullanılması gerektiğini savunan Clara şöyle söylüyordu: “Kitlelere konuşabilmek için gerektiğinde pislik yığınının üstüne çıkarım.”

İlerlemiş yaşına (60’lı yaşlarındayken) ve atlattığı onca hastalığa rağmen bir dizi ülkedeki konferansa, işçi toplantılarına katılıyor, sınırları bataklıklardan, tellerin arasından, tarlalardan zorlu koşullarda ve illegal yollardan geçiyordu. İleriki yıllarda yürümekte ve görmekte zorlanırsa da yazmaya, toplantılara katılmaya, konuşmalar yapmaya devam ediyordu.

1932’de, ölüm tehditleri almasına rağmen kitlelere seslenmekten geri durmayarak Reichtag’ta (Alman meclisi) en yaşlı üye olarak yaptığı konuşmasıyla Hitler’in karşısında faşizme karşı mücadele çağrısı yapıyordu. Konuşmasını şu sözlerle bitirerek onlarca yıllık mücadelesini ve özlemini haykırıyordu: “En yaşlı üyesi olarak Sovyet Almanya’nın ilk Sovyet kongresinin açılışını yapma mutluluğunu tatmayı umut ediyorum.”

1933’te Adolf Hitler döneminde artan baskılar ve yasaklamalar sonrası son yılını Sovyetler’de sürgünde geçirdi. 1933 yılının Temmuz ayında Moskova’da kalp krizinden hayata gözlerini kapadı.

CLARA ZETKİN’İN DÜŞÜNCESİ VE MÜCADELESİ

“Hayatın olduğu her yerde savaşmak istiyorum!”

Nasıl ki Marksizm yalnızca bir düşünceden ibaret değilse ve bu düzene karşı yürütülecek savaşın kılavuzuysa, Clara da düşüncesini ve mücadelesini bu hayatı değiştirme savaşında etkili bir şekilde kullananlardandır. Clara’nın “Kadınlar Karl Marx’a ne borçludur?” makalesi kendi ideolojik bakışını da yansıtmaktadır.

Marksizm’i kadın sorunu ele almayı diyerek eleştirenlere karşı Clara şunları söylemektedir:

“Şüphesiz: Marx hiçbir zaman ‘başlı başına’ ve bir ‘sorun olarak’ kadın sorunuyla uğraşmamıştır. Buna rağmen o, yeri doldurulamaz bir şey, kadının tam hakka sahip olma mücadelesinde en önemli olan şeyi yapmıştır. Materyalist tarih anlayışıyla o bize kadın sorunu hakkında hazır reçeteler değil ama çok daha iyi bir şeyi, onu incelemek ve kavramak için doğru, emin yöntemi verdi. Kadın

sorununu genel tarihsel gelişmenin akışı içinde, genel toplumsal bağintılar ışığında onun tarihsel olarak koşullanmışlığını ve haklılığını açıkça kavramayı, onun yöneldiği hedefleri, ortaya çıkan sorunların çözümünün ancak hangi koşullar altında bulunabileceğini bilmeyi ancak materyalist tarih görüşü olanaklı kılmıştır.” (Kadınlar Karl Marx’a ne borçludur?, Clara Zetkin, 1903)

Bu bakış kadınların kurtuluşunu da kapsayan insanlığın kurtuluşu mücadelesinin proletarya öncülüğünde sosyalist devrimle mümkün olduğu bakışıdır. Bu bakış bütün bir kadın çalışmasını sınıf çalışmasından bağımsız ele almama, emekçi kadınları sınıf mücadelesine çağırma bakışıdır. Yine Clara’ya sözü bırakarak onun düşüncesini ondan okumaya devam edelim:

“Marx’ın eserlerinden şu da açık bir şekilde anlaşılmaktadır: sosyalist toplum düzeni ile kadın sorununun tam çözümü için vazgeçilmez toplumsal ön koşulları yaratabilecek olan ve yaratmak zorunda olan tek devrimci sınıf proletaryadır. Burjuva kadın hakları savunuculuğunun, proleter kadınların toplumsal kurtuluşunu ne mücadele ile elde etme isteğinde ve ne de bu yetenekte olmadığını bir yana bırakırsak, onun, kapitalist toplum düzeni içinde, cinsiyetlerin toplumsal ve hukuksal eşitliği zemini üzerinde yeşermek zorunda olan yeni zorlu çelişkileri çözmekte de aciz olduğu ortaya çıkmıştır. Bu çelişkiler ancak, insanın insan tarafından sömürülmesi ile birlikte bununla koşullu olan çelişkiler de aşıldığında ortadan kalkacaktır.

“Marx, proleter ve burjuva kadın hareketi arasındaki bağı kesip atan kılıcı dökmüş ve onu kullanmayı öğretmiştir; ama o aynı zamanda, birincisini [proleter kadın hareketini-ÇN] kopmaz biçimde sosyalist işçi hareketiyle birleştiren, proletaryanın devrimci sınıf mücadelesine bağlayan anlayış zincirini de yaratmıştır. Böylece o, mücadelemize, hedef açıklığını ve büyüklüğünü, üstünlüğünü kazandırmıştır.” (Kadınlar Karl Marx’a ne borçludur?, Clara Zetkin, 1903)

Krupskaya’nın da dediği gibi, “Clara Zetkin tüm yaşamını emekçi kadınların kurtuluşuna, kadın işçilerin işçi sınıfı davası uğrunda mücadeleye katılmalarına adanmış...” ve proleter kadınlar Clara’ya çok şey borçludur. Bu borcu Clara’nın hayatını kurduğu ve ölümüne kadar uğruna mücadele ettiği sosyalist toplumun kurulması mücadelesinde yerlerini alarak ödeyeceklerdir.

Ölümünün 80. yılında saygıyla anıyoruz!

Enternasyonal proleter edebiyatın usta kalemi: Maksim Gorki

Yaşamından ve mücadelesinden damıtarak kaleme döktüğü öyküleri, romanları ve oyunları ile proleteryanın sanatında silinmez bir iz bırakmış, “sosyalist gerçekçilik” kavramını proleter edebiyatımıza miras bırakmıştır.

Asıl adı Aleksey Maksimoviç Peşkov olan yazar, Rusça’da “acı” anlamına gelen “Gorki” adını, gençlik yıllarında çektiği acılardan esinlenerek alır. Nakliyecilik yapan babasını 5 yaşında kaybeder, 11 yaşında öksüz kalır ve anneannesi ve büyükbabası tarafından büyütülür. Yalnızca birkaç ay okula gidebilen Gorki, 8 yaşından itibaren çalışmaya başlar, ilk gençlik yıllarında öğretmen olmak için Kazan Üniversitesi sınavlarına girer ve başarılı olamayınca da silahla intihara kalkışır. Aldığı kurşun yarası, daha sonraki yıllarda ciğerlerinden uzun süre tedavi görmesine neden olur. Okumaya ustalarından birisinin yönlendirmesiyle başlayan Gorki, okumayı büyük bir tutkuyla sürdürürken ünlü yazar Korolenko vasıtasıyla da yazmaya başlar. Yirmi bir yaşında kaldığı Kazan’dan ayrılarak bütün güney Rusya’yı her türlü işe girip çıkarak dolaşır. Boyacılıktan, bulaşıkçılığa, odun kırıcılıktan liman işçiliğine, çıraklıktan aşçı yamaklığına, tezgahtar yamaklığından balıkçılığa, şimendifer bekçiliğinden kantar memurluğuna kadar pek çok işte çalışır. Rus işçi sınıfına dair gözlemlerini, izlenimlerini bu dönemde biriktirir. İlk öyküleri Tiflis’te bir yerel gazetede yayınlanmaya başlanır. Ünü hızla yayılır. 1902’de Petersburg Bilimler Akademisi, Gorki’yi fahri üyeliğe seçer. Ancak Çar bu sanı geri alınca A. Çehov ve Korolenko, bu tutumu protesto etmek için akademi üyeliğinden istifa ederler. 1899-1906 yılları arasında yaşadığı Petersburg’da Marksizmi benimseyerek Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi’ni (RDSİP) destekler. 1905 Moskova ayaklanmasında ayaklanmaya katılan işçiler için gereken malzeme ve erzacı temin eden ve ayaklanmada kullanılacak askeri teçhizatların evinde hazırlanmasını sağlayan Gorki, 1906 yılında tutuklanır. Ancak çeşitli ülkelerden gelen protesto hareketlerinin basıncıyla serbest bırakılır. Serbest kalmasının ardından Rusya’dan ayrılan Gorki, yedi yıl sürgün hayatı yaşar. Bu dönemde bolşeviklerle ve Lenin’le bağıni koparmaz ve genel aflu 1913’te Rusya’ya geri döner. 1917’de Büyük Ekim Devrimi’nin ardın-

dan yaşanan görüş ayrılıkları sebebiyle bolşevikleri eleştirmeye başlayan Gorki, yayınladığı Novaya Jizn (Yeni Hayat) adlı gazetede eleştirel yazılar yayınlar.

1921-29 yıllarında tekrar İtalya’ya giden Gorki 1919 yılında SSCB’yi ziyaret eder, 1932 yılında ise Stalin’in davetiyle SSCB’ye kesin dönüş yapar. Stalin yönetimi tarafından görkemle karşılanır. Adı caddelere, uçaklara, şehirlere verilen Gorki 1934 yılının sonundan itibaren Moskova’daki evinde kalır ve Sovyet Yazarlar Birliği başkanlığı yaptığı bu son dönem yapıtlarında devrim öncesi süreci işler. Oğlunun 1935 Mayıs’ındaki ani ölümünün ardından 1936 yılının 18 Haziran’ında Maksim Gorki’de vefat eder. Ölümüne dair bir çok tartışma olsa da, söz konusu iddialar hiçbir zaman ispatlanamaz.

“PROLETER SANATIN EN BÜYÜK TEMSİLCİSİ”

Lenin’in “proleter sanatının en büyük temsilcisi” diyerek nitelediği Gorki için Sovyetler Birliği’nin ilk Halk Eğitim Komiseri Lunaçarski de: “Proletarya felsefi ve siyasal açıdan kendi bilimine nasıl Marks, Engels ve Lenin’in yapıtlarıyla ulaşmışsa, sanatsal açıdan da Gorki’nin yapıtlarıyla bilince ulaşmıştır” demektedir.

Maksim Gorki’nin “Ana” romanı, bugün zulme karşı mücadele saflarında yer alan, yüreği özgürlük ve eşitlik için atan her bir bireyin muhakkak ki, parmaklarına değmiş, satırları gözlerine ilişmiştir. Tıpkı Nazım’ın şiirleri gibi, Maksim Gorki’yi okumak “suç” sayılmıştır, zira on-

ların satırları, mısraları “komünist”liğin bir delilidir egemenler için.

Dünya edebiyatında önemli bir yere sahip olan Maksim Gorki, pek çok devrimci sanatçı gibi ölümsüzlüğünü mücadelenin içerisinde yer almasına borçludur. 1905 devriminde aktif roller üstlenmiş, tüm maddi varlığını bolşeviklere açmış, Çarlık Rusya’sının da saldırılarına maruz kalarak tutsak düşmüştür. Yaşamından ve mücadelesinden damıtarak kaleme döktüğü öyküleri, romanları ve oyunları ile proleteryanın sanatında silinmez bir iz bırakmış, “sosyalist gerçekçilik” kavramını proleter edebiyatımıza miras bırakmıştır.

Yapıtları pek çok dile çevrilen ve bugün enternasyonal proleter edebiyatın usta kalemlerinden biri olan Gorki’yi ölümünün 80. yılında saygıyla anıyoruz.